

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Dvajset tisoč članov v J. S. K. Jednoti je lepo število, toda 25,000 bi se slišalo še lepše!

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized March 15th, 1925.

NO. 24 — ŠTEV. 24

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, JUNE 11TH 1930 — SREDA, 11. JUNIJA 1930

VOL. VI. — LETNIK VI.

PRAZNIK AMERISKE ZASTAVE

Prihodnjo soboto, to je 14. junija, obhajali bomo v tej deželi praznik narodne zastave. Najbolj rojstni dan velja dan 14. junija, 1777, to je dan, ko je ameriški kongres oficijelno odobril Zvezdnata zastava. Zvezdnata zastava je bila adoptirana domovine bo 14. dne 14. junija 1930, stara 153 let.

Prvotno odobrena zastava Zedinjenih držav se je od sedanjih nekoliko razločevala. Bila je trinajst vodoravnih pasov, sedem rdečih in šest belih, v gornjem levem voglu pa modrem polju 13 belih zvezd v vencu. Sedanja zastava je isto število prog, ki prednjači 13 prvotnih držav, to je modrem polju ima v štirih vodoravnih in osmih navpičnih vrstah 48 zvezd, katerih število predstavlja eno državo v Uniji. Kadarkoli je sprejela nova država v Unijo, se eno zvezdo zastavi, in si pridobi pravo do 4. julija naslednjega leta.

Če-velo-modra zvezdnata zastava, ki se je pred 153 leti pojavila v borni hišici Betsy Ross v Philadelphiji, je danes znana po vsem svetu. Zastava je bila veličastvo in prava zastava marsikdaj in v mnogih grdo izrablja človeško in ozkosrčnost, je prava zastava ne oskrni, ker za pravi nadstomilijonski ameriški narod, ki je po ogromni in svobodoljubni in pravi priliki in posameznimi izkoriščalci, parasiti in sovražniki svoje svobode.

LOVENSKE VESTI

Obilno obhajanje 10-letnice, zdravstvenih zavostov, razvijem zastave društva Slovenski Bratje, št. 130 K. Jednote, se bo vršilo 15. junija v De Pue, Ill.

Novo "Danica," št. 150 J. Jednote v Chisholmu, priredi v nedeljo 15. junija na farmi J. Bovitza.

Novi igra "Razvalina življenja" bo vprizorjena na večer 15. junija v New Duluthu, Del dobička prireditve društva št. 128 J. Jednote.

Slavnost 12 razrednih skupin Clevelanda bo vršila na večer 15. junija v Edgewater parku, in bo podoba Mednarodnega društva Y. W. C. A. Vsaka skupina bo pokazala svoj karakterističen ples svoje prvotne domovine ali kaj drugega. Slovenska skupina bo pokazala slovensko žemitarstvo in ples, ki so pripravi običajni. To napoveduje članice Jugoslovanske kluba, zato bodo vložile morale izvaliti svoje moči. Nevesta bo Surtz, ženin Marie Surz, družica Jennie Gortz, ženin Julia Močnik, starejši (Dolje na 2. strani).

KRATEK TEDENSKI PREGLED

BREZPOSELNOST, ki se je razpasla po vsej deželi, se kar neče umakniti, kljub prerokovanju o boljših časih. Iz New Yorka se poroča, da je med brezposelnimi zelo mnogo profesionalnih delavcev, vse od importirjev, voznikov taksijev in mizarjev, pa do čunjarjev in godbenikov.

V 14. junjskem distriktu v Kansasu je zaposlenih v različnih tamkajšnjih rovih 2.310 premozarjev, brezposelnih pa je 2.275, torej skoro polovica skupnega števila tamkajšnjih premozarjev.

ČASNIKARSKI POROČEVALEC Alfred L. Lingle v Chicagu je bil 9. junija zahrbtno ustreljen v gneči podzemne železnice. Ustreljeni Lingle je bil 18 let reporter za Chicago Tribune. Splošno se pripisuje umor čikaški bandit in nižinskim elementom, ker je omenjeni časnikarski poročevalec preveč vedel o njih. Morilec je ušel, toda na njegovo glavo je razpisana nagrada \$40.000.

KONČNO GLASOVANJE o novi tarifi se bo v zveznem kongresu završilo najbrže še ta teden. Nasprotniki tarife imajo upanje, da bo predloga v senatski zbornici odklonjena z majhno večino.

V **ZBORNICI** reprezentantov je bila sprejeta predloga, da se modificira takozvana Jonesova prohibicijska postava in toliko, da bo razlikovala med malimi in velikimi krčili prohibicije. Po novi postavi bi se smatralo za mali prestopak izdelava, prevoz ali prodaja opojne pijače do količine ene galone.

PREISKOVALNI odsek zveznega senata je pronašel, da se kandidati v nedavno zaključeni republikanski nominacijski kampanji v Pennsylvaniji potrošili \$900.000.

PO DRŽAVI ILLINOIS so razposlane peticijske pole za nabiranje podpisov, da bi voliči v jeseni imeli priliko glasovati, da-li naj se 18. amendent k zvezni ustavi ukine, da-li naj se Volsteadova postava izpremeni ali ukine in da-li naj se državna prohibicijska postava odpravi. Ako peticijo podpisše 350.000 volilcev, pridejo omenjena vprašanja v jeseni na glasovanje v državi Illinois.

SENATSKI ODSEK, ki preiskuje zakulisništvo, je nedavno izpraševal znanega episkopalnega škofa Jamesa Cannona, ki je hud suhač, glede njegovih aktivnosti za časa preteklih predsedniških volitev. Škof Cannon se je pred senatskim odsekom obnašal jako izzivalno in končno je demonstrativno zapustil dvorano. V sled tega bo najbrže obtožen preziranja senatne oblasti, kar je kaznjivo z zaporom.

RUMUNSKI PRINC Carol, ki se je bil pred štirimi leti odpovedal prestolu, da je mogel nemoteno živeti z madamo Lupescu, se je dne 7. junija z aeroplanom vrnil v glavno mesto Rumunije in naslednjega dne je narodna skupščina preklicala njegovo odpoved in ga proglasila za kralja. Izmed 496 poslancev je le eden glasoval proti. Njegov osemletni sinček (Dolje na 2. strani).

PROBLEMI PRISELJENCA

Prostovoljni odhod in deportacija

VPRAŠANJE: Neki moj prijatelj je ostal v Združenih Državah dalje, kot mu je bilo dovoljeno, in izdano je bilo povelje za njegovo deportacijo. Dobil pa je dovoljenje, da sme oditi prostovoljno. To je tudi storil. Ali sme priti nazaj na obisk v Združene Države?

ODGOVOR: Ako Vaš prijatelj je bil aretiran in po obravnavi pred priseljeniškim inspektorjem je bilo iz Washingtona izdano povelje za deportacijo (warrant for deportation), on se ne sme nikdar povrniti v Združene Države, tudi če je dobil dovoljenje odpotovati na svoje lastne stroške in tako se izognil formalni deportaciji. Po zakonu od 24. junija 1929 so takim izključeni iz Združenih Držav. Z neke strani v kongresu je bilo nagnjenje spremiti to strogo določbo čakona, ali dosedaj je še vedno v veljavi, in noben inozemec, ki je bil nekdanje deportiran ali proti kateremu je bilo izdano povelje za deportacijo, ne sme zaprositi za pristupitev v Združene Države.

Tupatam se zgodi, da nekateri inozemci dobijo od priseljeniške oblasti svarilo, naj odpotujejo. Ako to storijo takoj, ne da bi čakali na aretacijo, obravnavo in deportacijsko postopanje, tedaj se navadno ne izda formalno povelje za deportacijo. V takih slučajih ni razloga, zakaj bi se taki inozemci ne povrnili zakonito, čim prej morejo.

Legalizacija bivanja

VPRAŠANJE: Prestopil sem kanadsko mejo leta 1915, ne da bi bil pregledan od priseljeniške oblasti. Ako registracija inozemcev bi bila vzpostavljena, sem v nevarnosti deportacije?

ODGOVOR: Niste podvrženi deportaciji radi nezakonitega vstopa. Nikdo, ki je prišel nezakonito pred dnem 1. julija 1924, ne more biti deportiran vsled tega razloga. Povrh tega, kdorkoli je prišel pred dnem 3. junija 1921, sme zaprositi za certifikat registracije pri najbližji priseljeniški postaji. Za prošnjo služi posebna tiskovina (Form 659) v dvopisu. Treba priložiti šest fotografij v predpisani velikosti in Money Order za \$20, in poslati prošnjo na najbližjo priseljeniško postajo. Prošnjo treba podpisati pred notarjem. Adrese priseljeniških postaj so navedene v tiskovini. Prošlec bo potem povabljen na izpit skupaj z dvema pričama.

Certifikat registracije legalizira bivanje v tej deželi. Potem lahko storite potrebne korake za naturalizacijo.

Pripustitev nepismenih oseb

VPRAŠANJE: Bo nepismena žena naturaliziranega državljanca pripuščena v Združene Države? Kaj pa glede staršev in otrok?

ODGOVOR: Žena, ki prihaja k svojemu možu, vsak otrok pod starostjo 16 let, mati, stara mati, neporočena hči ali odovovela hči, kakor tudi oče ali stari oče (nad 55. letom) morejo biti pripuščeni v Združene Države, dasi so nepismeni.

(Dolje prihodnjič.)

Močna žarnica

General Electric družba je nedavno izdelala za filmsko industrijo električno žarnico, ki je dozdaj največja na svetu. Žarnica meri tri čevlje v premeru in daje svetlobo za šest milijonov sveč ali 126.000 navadnih električnih luči.

POLETNE POČITNICE

Niso vsi tako srečni, da bi si mogli privoščiti teden ali par tednov poletnih počitnic; tudi pisec teh vrstic ni med tistimi srečneži. Neoporečno pa je dejstvo, da jih je potreben vsak, ki dela z rokami ali z glavo. Posebno potrebni so takih počitnic oni, ki so primorani živeti v dimu, prahu in večnem ropotu velikih mest. Milijone živih in čutečih ljudi je, iz katerih so razmere napravile stroje. Umiljiva je torej velika želja teh človeških strojev, da bi jim bila dana prilika vrniti se k materi naravi, kjer so ljudje res ljudje, vsaj za teden ali dva na leto.

Razne korporacije, velike in male, so že pred leti prišle do prepričanja, da se izplača dati uslužbencem teden ali dva počitnic s polno plačo. Take počitnice ublažijo prenapetost živcev, učvrstijo zdravje, vzbudijo veselje in zanimanje za delo in sploh nekako prenovijo človeka.

Komur delo in druge razmere dovoljujejo, naj si privoščijo poletne počitnice. Nekateri gredo na obisk v Evropo ali sploh v inozemstvo, in prav store. Ne bo jim morda vse ugajalo, toda vseeno bo dobrodošla izprememba v pusti vsakdanjosti. Potovanje človeka tudi marsičesa nauči in mu razširi duševno obzorje.

Večina povprečnih ljudi seveda ne more računati na obisk inozemstva, ampak je zadovoljna, če si more privoščiti kratko potovanje v ta ali oni kraj Zedinjenih držav. Dosti zanimivega je videti v tej veliki republici. S snegom venčane gore, šumeči vodopadi, biserna jezera, skozi hladne gozdne sence potekajoči potoki, bogata polja, sadovnjaki in vinogradi, obširne prerije in z bodečimi kakti posejane puščave, idilični kraji ob morski obali in na obrežju velikih jezer, vse to in še tisočere druge zanimivosti je mogoče videti v mejah Zedinjenih držav.

Za nas, ki smo se priselili iz Evrope, je posebno priporočljivo, da si ogledamo zanimivosti te dežele, katero smo si izbrali za našo novo domovino. Tako potovanje nam bo poleg razvedrila nudilo tudi izobrazbo.

Tudi tisti, ki so deležni ne-prostovoljnih in nezaželenih počitnic, naj bi jih po možnosti izrabili v svojo korist. Ako ne morejo tega storiti na drug način, naj se kolikor mogoče gibljejo v prosti naravi, kjerkoli jim je dosegljiva. S tem si bodo učvrstili zdravje in podaljšali življenja, kar je več vredno kot kupi suhega zlata.

Zračna črta

Za leto 1932 se nam obeta regularna zračna vožnja med Ameriko in Evropo. Zračno floto bodo tvorili štirje zračni orjaki, nemški Graf Zeppelin in še trije tovariši, katerih dva bosta zgrajena v Zedinjenih državah, eden pa v Nemčiji. Mr. Paul W. Litchfield, predsednik Goodyear-Zeppelin tovarna za vodljive balune v Akronu, bo predsednik zrakoplovne družbe. Črta se bo vlekla iz Baltimora ali morda katere bolj južne točke v Zedinjenih državah preko Atlantika v Seville, Španija, odkoder bo zveza z drugimi evropskimi mesti potom aeroplanov. Vožnja bo stala dvakrat toliko kot na parniku in bo trajala v vzhodni smeri dva dni, v zapadni pa en dan več.

BOLEZNI KAMENA

Celo trdi kamen je podvržen boleznim in trohnobi, kakor se to čudno sliši. O tem so se pričeli že v raznih ameriških in evropskih mestih, posebno pa v New Yorku in Londonu. Metropolitan umetniški muzej v New Yorku si je z Rockefellerjevim darilom \$600.000 l. 1925 nabavil v Franciji kamenite umetnine, znane pod imenom Cloisters. Nedavno pa so odkrili, da so te stare gotške dragocenosti začele razpadati. Par let "bivanja" v New Yorku jim je škodovalo več kot šest stoletij v Franciji.

Sloveča cerkev sv. Pavla v New Yorku, ki je bila izgotovljena leta 1766, je bila že tudi v nevarnosti razpada. Pred dobrim letom so to opazili in pričeli z "zdravljenjem."

Obelisk, imenovan "Igla Kleopatre," je egiptovski kečiv podaril tej deželi leta 1869. Leta 1881 je bil obelisk postavljen v enem newyorških parkov. Dve leti pozneje je obelisk, ki baje izhaja iz Mojzesovih časov, "obolel." Vsako leto se je odlučilo za približno 500 funtov kamena.

Trohnoba je pretela uničiti sloveči Plymouth Rock v državi Massachusetts, istotako razne velike kamenite stavbe v Bostonu, Chicagu, Montrealu in Atlanti. Podobna usoda je zadelala razna zgodovinska poslopja v Londonu.

V Londonu so pronašli, da je vzrok za razpadanje kamena meglina in sploh tamkajšnje vremenske razmere.

Profesor Fink je našel štiri glavne vzroke za razpadanje kamena v tej deželi. Prvi vzrok je dim premoga in olja, ki je v velikem industrijskem mestu neizogiben. V omenjenem kurivu se namreč nahaja žveplo, in ko žveplo gori, se tvori razne žveplene kisline, ki jih dim ponese v zrak. Kadar dežuje, zbirajo deževne kapljice te kisline in jih spravljajo v luknjčasto kamenje raznih stavb. Poleg tega prinašajo morski vetrovi v ozračje nad mestom tudi sol, katero deževnica spravi v najmanjše luknjice kamena, da tam povzroča razdejanje. Drugi vzrok so gotove bakterije, ki se vgnezdijo v luknjicah kamena. Tretji vzrok je zmrzlina. Deževne kapljice, ki se zalezejo v razpoke kamena, se v mrzlem vremenu spremenijo v led. Led pa rabi več prostora kot voda, torej nastale razpoke razširja. Četrti vzrok so kristali, ki se tvori iz apnenčeve soli, katero je deževnica zanesla v luknjice in razpoke kamena. Nevidno, počasi, pa vztrajno vršijo omenjene štiri "bolezni" svoje uničevalno delo. Te bolezni so posebno uspešne v krajih, kjer se menja gorko vreme z mrzlim in kjer je podnebje prilično vlažno.

Najboljše dozdaj znano "zdravilo" za bolezen kamena je čebelni vosek in parafin. Čebelni vosek so za take svrhe uporabljali že davni narodi. Parafin je izdelek novejšega časa in se najbolj splošno rabi za prezerviranje kamenitih stavb in spomenikov. Kamenito površje stavbe ali spomenika se najprej očisti "trohnobe," nato se razgreje in s čopiči ali brizgalkami prevleče ali poskropi s raztopljenim parafinom. Parafin zamaši vse luknjice v kamenu in na ta način zabrani nadaljno razpadanje. Poleg tega ima to dobro lastnost, da ne pokvari originalne barve poslopja ali spomenika.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Na predlog predsednika ministrskega sveta generala Petra Živkovića je jugoslovanski kralj Aleksander podpisal ukaz, s katerim se postavlja za ministra brez portfelja g. Mirko Neudorfer, državni podtajnik v penziji, in dr. Ivo Shvegelj, posestnik.

Minister dr. Ivan Shvegelj je bil rojen 17. februarja 1875. na Bledu. Srednjo šolo in konzularno akademijo je študiral na Dunaju, za doktorja prava pa je bil promoviran na univerzi v Inostumu. Stopil je v avstroogorsko konzularno službo in bil nazadnje generalni konzul v Združenih državah, zaradi svojega slovenskega pokolenja in mišljenja pa je imel od dunajske vlade take neprilike, da se je službi odpovedal.

Po prevratu je bil član začasnega narodnega predsedništva in ekspert jugoslovanske mirovne delegacije v Parizu. L. 1926. je bil član naše komisije za uređenje jugoslovanskih dolgov Zedinjenim državam. Leta 1927. je bil zopet izvoljen za narodnega poslanca v Liki.

Zlasti velike zasluge si je priboril dr. Shvegelj za Jugoslavijo na mirovni konferenci v Parizu, kjer je zaradi svojega osebnega znanstva s prezidentom Wilsonom mnogo koristil jugoslovanski stvari.

Bosna je domovina najstarejših ljudi v Jugoslaviji. Nedavno je bilo poročano o smrti kekega 110 letnega starčka, pretekli teden je umrla v Hercegovini 120 letna starica, tedni pa poročajo o smrti 107 letnega Avde Noviča. Starček je bil sam, pred 7 leti mu je umrl zadnji sorodnik. Preživljal se je z beračenjem. Kljub izredno visoki starosti, je bil mož še vedno vedrega duha. Umrl je nagle smrti.

Na sejmski dan se je številnim pasantom nudil pred Sokolskim domom v Ljutomeru interesanten prizor. Mlada telica je legla na cesto ter se ni več ganila. Lastnika utrjene živali, mlajši mož in žena, sta se mučila na vse pretege, da bi živalco spravila zopet na nogo, toda vse zaman. Živčine je mirno ležalo na zemlji in videti je bilo, da namerava počakati na konec sejma in se potem vrniti v rojstni hlev. Seveda se je zbralo okoli nesrečne telice mnogo gledalcev, ki so zbijali šale ter dajali večinoma slabe nasvete. Toda eden izmed njih je bil vsekakor dober poznavalec teletje duše, ker je lastniku telice svetoval: "Za d e r i se ji v uho!" Mož je ubogal, pokleknil je kraj živinčeta, mu dvignil desni uhelj ter mu zakričal v uho: "Auf!" Kakor da ga je pičil največji obad, je planilo teletje na nogo ter nadaljevalo prekinjeno pot na sejmišče. Gledalci so seveda počili v smeh, najbolj pa se je smejal srečni lastnik teleta, katero razume celo nemško.

Slaba trgovina z vinom v Dalmaciji. Vinska kupčija je bila pretekli mesec v Dalmaciji zelo slaba. V inozemstvo je šlo samo 1000 hektolitrov vina in to večinoma na češkoslovaško. Radi slabih kupcij cene vina stalno padajo. V Šibeniku se prodaja vino po 3 do 4 dinarje liter, dočim se viško vino plačuje po 26 do 27 dinarjev liter. Zelo slaba je tudi prodaja žganja, katerega cene stalno padajo. Žganje se prodaja po 13 do 18 dinarjev liter.

VSAK PO SVOJE

Junijska jutra, namočena v duhtečih rosah, kdo jih je srkal, pa jih ni vzljubil?

Junijski dnevi, polni cvetlične prelesti in solnčnega sija, kdo jih je zrl iz obličja v obličje, pa ga niso očarali?

In junijski večeri, zametno mehki in božajoči, drhteči v ptičjem petju, posuti s cvetjem akacij, bezga, kresničja, marjetice, sladkih detelje in žarnih vrtnic in kronani z milijoni zvezd iz stokratnega zlata, — koga so objemali, pa ga niso omamili s svojo sladko opojnostjo?

Kdor ni imel prilike videti prelesti, ki jih razsiplje mesec junij zunaj v prosti naravi, je vreden odkritosrčnega obžalovanja in pomilovanja. Kdor bi jih bil lahko videl, pa jih ni, pa spada v družino egiptovskih mumij, ki so mrtve že tisočletja.

Jaz ljubim junijska jutra, dneve in večere, ljubim ptičje koncerte, šepet gozda in žuborenje potoka, ljubim kresničje, marjetice, detelje in bezgovo cvetje, posebno pa ljubim svetle zvezde junijskih noči in mamljivo duhteče divje vrtnice, ki cveto pod njimi. Pravzaprav so mi vrtnice še ljubše od zvezd. Zvezde so lepe, toda nedosežne, medtem ko divje vrtnice lahko duham in poljubljam. Sicer so trnjeve, a kdor zna, se trnja lahko izogne.

Neka Mrs. Orville Butler je tožila zdravnika dr. L. Kuttlerja za 25 tisoč dolarjev, odškodnine, ker ji je baje ukradel poljub. Porota pa ji je prisodila samo šest centov odškodnine. Iz česar sklepam, da Mrs. Orville ni bila nikakarna magnolija niti divja vrtnica, ampak kvečjemu bodeča neža.

Cleveland je drugo največje slovensko mesto na svetu, in St. Clair Avenue je nekaj slovenski Broadway. Baš zdaj pa najbolj slovenski del omenjene ceste popravljajo, zato je precej podobna zapadni fronti tik pred sklepom premirja. Razume se, da se z ozirom na ta razdejanja slišijo najrazličnejši komentarji. Najbolj originalni komentar rojaka se mi je zdel, da je St. Clair cesta zdaj podobna "pohujšanju v dolini šentflorjanski." Druga originalna opazka je primerjala St. Clair cesto "konferenci." Jaz ne vem, kakšno je bilo pohujšanje v dolini šentflorjanski, glede konferenice pa še nisem napravil končne sodbe, zato se vzdržim komentarja in ostanem nevtralen — po pravilih.

Malokatero mesto ima tako idealno izpeljane ceste, kot Barberton, O. Kar do konca ceste voziš, in ko se cesta neha, se začne pa piknik. Če bom kdaj izvoljen koncilmanom mesta Clevelanda, bom predlagal, da se vse ceste, ki vodijo iz našega slavnega mesta, zaključijo s pikniki.

Najsrečnejši eks-kralj v Evropi je nedvomno osemletni rumunski Mihael, kateremu je njegov oče Carol odvzel vladarsko "breme" in ga poslal nazaj k njegovim igračam.

Včasih je kakšnemu članku zelo težko najti pravi naslov, pravzaprav je včasih tako težko kot napisati članek sam. Pa (Dolje na 2. strani).

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VI. 83 NO. 24

Ne pre naglamo se!

Naglica nikoli ni prida. Previdnost je mati modrosti. Karkoli delaš, delaj previdno in misli na izid. Takih in podobnih rečenic je mnogo v našem in drugih jeziki. To dokazuje, da je naglost in nepremišljenost že marsikoga spravila v škodo ali nesrečo.

Marsikdo bi se lahko še danes veselil življenja in zdravja, da ga ni naglica in nepremišljenost spravila pod kolesa vlaka ali avtomobila ali v občestni jarek. Posledica take ali podobne neprevidnosti je trpljenje v bolnišnici ali počitek pod hladno gomilo.

Res je sicer, da se včasih tudi z največjo previdnostjo ne moremo izogniti nesreče; v mnogih slučajih pa je to mogoče.

Marsikatero finančno izgubo se zamoremo izogniti s previdnostjo. Previdno storjen korak nas mnogo bolj sigurno pripelje do uspeha kot nepremišljen skok.

Previdnost je vedno potrebna pri izbiri prijateljev. Celo kadar nameravamo koga pohvaliti, je dobro prej premisliti, če dotičnik zasluži pohvalo, da se ne blamiramo; to kljub temu, da ne bi s pohvalo nikoli ne smeli biti skopji, kadar je ista na mestu.

Se veliko bolj oprezni kot pri pohvali pa bi morali biti pri graji ali kritiki. Če je glavni namen graje ali kritike, da zadostimo svoji osebnosti domišljavosti ali maščevalnosti, je bolje, da smo tihi. Graja ali kritika je na mestu, kadar ima namen koristiti dobri stvari ali preprečiti kakšno škodo. Vselej pa bi morali imeti pred očmi, da graja ali kritika, četudi je do gotove mere opravičena, včasih napravi več škode kot koristi. Dalje je dobro pomniti, da neutemeljena ali le deloma utemeljena kritika je kot elastika, ki lahko udari nazaj, tja, odkoder je izšla.

Posebno previdni in preudarni bi morali biti, kadar kritiziramo delovanje društvenih ali jednotlivih uradnikov. Predno se poslužimo kritike, morali bi se prepričati, da li je kritika res potrebna in opravičena. Ako bi prizadetega v ljudno vprašali glede sporne zadeve, bodisi ustmeno ali pismeno, bi najbrže v mnogih slučajih pronašli, da nimamo pravega vzroka in podlage za kritiko. Če se izkaže, da je za kritiko podlaga, naj bi bila ista konstruktivna, stvarna, dostojna in obzirna. Dalje naj bi se kritika gibala v najožjih mejah, ki so mogoče. Plat zvona se bje takrat, kadar je nevarnost res velika, kadar je hiša ali vas v plamenih, ne pa zaradi dima cigarete.

Pomisli bi morali, da večina društvenih in jednotlivih uradnikov dela zastoj ali skoro zastoj. Število tistih, ki so za to svoje delo primerno plačani, je majhno. Prenagljena, neopravičena ali le delno opravičena kritika je ubila veselje za delo že v mnogih agilnih in navdušenih društvenih delavcih.

Neporečno je dejstvo, da je kritika včasih potrebna. Da li pa je kritika koristna, je v veliki meri odvisno od dobrih namenov in sposobnosti tistega, ki se poslužuje takega orožja. Pravi general ne bo streljal s topovi na muhe in poljske miši in ne bo s strupenimi plini dušil stenic v sobi, kjer spijo otroci. Ako se nastala kontroverza more rešiti z mirnim razgovorom, ni pametno vporabljalati bomb in dinamita.

Ako nam poslavjanje pri društvu ne ugaia, ako mislimo, da je nepravilno, skušajmo zadevo rešiti mirnim in prijateljskim potom. V sto in sto slučajih se tako postopanje obnese. Dobrohotno vprašanje nikogar ne razžali, lepa beseda in prijazen nasvet vselej dobro mesto najde. V društvu, kjer se morebitni spori mirnim in lepim potom poravnajo, vlada harmonija in prijateljstvo, kar je najboljša privlačna sila za nove člane in za številno posejanje društvenih sej.

Kadar mislimo, da imamo vzrok za kritiziranje, skušajmo vselej najprej preračunati, koliko koristi bi mogla prinesiti in koliko škode povzročiti nameravana kritika. Ako nam natančen račun kaže, da bi utegnila škoda biti večja od koristi, iščimo lepših poti za ureditev razmer, ki se nam zdijo nepravilne.

Nikoli se ne pre naglamo, nikoli ne obsojamo brez resnega premisleka, nikoli ne delajmo zaključkov, dokler nismo o zadevi od vseh strani natančno poučeni. Ne izzivajmo boja, ako je količkaj mogoče poravnati kontroverzo mirnim in prijateljskim potom. Na ta način bomo obdržali v društvu dobre in agilne delavce, ohranili bomo harmonijo in bratstvo, kar bo v največjo korist društvu in J. S. K. Jednoti.

DEKLE MED ROŽAMI

Bela rdeča je gredica,
solnce z zlatom jo rosi —
in kot jaseu dih čez lica
tiha radost plameni.

Oj ti dekle, roža moja,
svoje mi srce odpi —
ni brez tebe mi pokoja,
daj mi svojih lesk oči!

(Cvetko Golar.)

Dvajsetletnica društva št. 99 J. S. K. J. Moon Run, Pa.

Dne 30. maja je obhajale društvo sv. Frančiška št. 99 v Moon Run, Pa., svojo 20-letnico. Ob tej priliki so člani pripravili kratko predstavo "Stari grehi," kateri sta sledila prosta zabava in ples. Pred predstavo pozdravil je navzoče rojake in rojakinje sobrat Frank Maček, predsednik društva. Za tem je podal kratko poročilo sobrat Frank Podmilšak, društveni tajnik, in njemu je sledil njegov sinček s krasno deklamacijo. Bili so poleg moje malenkosti iz Pittsburgha navzoči tudi vrhovni zdravnik JSKJ dr. Arch, glavni nadzornik John Balkovec, tajnik društva št. 26 sobrat Josip Pogačar in predsednik Slovenskega Doma sobrat Ignacij Podvasnik. Po končanih govorih se je pričela že prej navedena predstava, nakar se je stvar razvila v splošno zabavo.

Zanimivo pri tej slavnosti je bilo tudi to, da je sobrat Maček, ustanovnik društva, že od začetka predsednik te postaje, sobrat Podmilšak pa že od začetka njen tajnik. Za nju je torej ta slavnost pomenila dvojni jubilej.

Društvo sv. Frančiška št. 99 šteje danes 75 članov v odraslem in 55 v mladinskem oddelku. Nekoč, ko je bilo v Moon Run-u vse bolj cvetoče, štelo je društvo mnogo več članov, toda danes je Moon Run komaj senca nekdanjega živahnega Moon Run-a. Premogarski štrajki prisilili so marsikoga, da si je šel iskati dela drugam, in tako se je marsikak član izselil v drugi kraj. Vendar pa društvo še vedno tuintant dobi kakega novega člana, za kar gre v glavnem zahvala sobratu Mačeku in društvenemu tajniku Podmilšaku, ki že dvajset let z največjo vneto delujeta za svoje društvo in za napredek Jugoslovanske Katoliške Jednote.

Zal, da Pittsburžani nismo mogli ostati nekoliko dalj časa na slavnosti, ker so nas dolžnosti klicale domov, upam pa, da je prireditev dobro izpadla in da so bili vsi navzoči s predstavo in postrežbo zadovoljni.

V nadi, da bo društvo sv. Frančiška št. 99 tudi v bodoče delovalo z isto vnemo za svoj obstoj in za napredek J. S. K. Jednote, beležim

z bratskim pozdravom,
Anton Zbašnik.

VSAK PO SVOJE (Nadaljevanje iz 1. strani)

ne gre, da bi ga človek pustil kar tako; saj še dostojen maček ni brez imena. V takem slučaju kolona "Vsak po svoje" zelo prav pride. Tam dobe v skrajni sili "jerperge" vsi literarni brezdomovinci, čitatelji pa so pripravljani na vse. Tak brezdomovinec brez strehe in marale, sledi tukaj.

Iz rožmarinovega jutra je nastal nageljni dan, razkošen in pokropljen s tisočermi dišavami. Ven iz prašnega mesta te vleče duša in srce, potegne te pa seveda avtomobil, dvajset milj daleč ali več. Izgubiš se v bogastvo bujnega zelenja in srka čašo opojnosti, ki jo polni radodarna mati narava, vplješ se v morju življenja polnih solnčnih žarkov. Popoldanske sence se daljšajo, a ti vztrajaj, ker hočeš izpiti čašo opojnosti do dna.

Mehki žarki zahajajočega junijskega solca poljubljajo vrhove dreves, ki stoje negibno, kot da so zatopljeni v večerno molitev k materi naravi. V gozdne goščave se je naselil polumrak, iz katerega gledajo bela očka cvetelih jagodic in ostrožnic in žarna očesa zlatice.

Tam nekje iz goščave se čuje hudovanje ali spakovanje vrane; ta črna državljanka nima nikdar lepe besede za sosesčino. Od drugod se zasliši

glas, podoben zamolkemu brnenju telefona: to je žolna, ki bi rada še nekaj povedala ličinkam v preprelem deblu. Drobnji gozdni krilatci žvrgolijo kratke odstavke svojih običajnih popevk; zdi se, da so to note, katere so pozabili izpeti podnevi. Vedno krajše so in vedno bolj sanjave. Ti krilatci lahkoživi so kot otroci, katerih zvečer ni moč pripraviti, da bi zaspali. Vedno si imajo še kaj povedati.

Končno utihnejo po s l e d n j i ptičji spevi. Večerna rosa se je obesila na metlice vitkih trav, na belovenečane marjetice in na polna, rdeča lica duhtečih deteljic. Po vijugasti, s kamenjem posejani strugi žubori pohleven potoček. Pri vsakem tolmučku, pri vsakem kamenu, pri vsaki brzici šepčečje vodice drugačne pravljice. Ej, da bi jih človek razumel, kakšne skrivnosti vodnih in gozdnih vil bi izvedel! V mehke pravljice potoka se meša enakomerno čričkane murnov in kobilice.

V drevesnem zelenju kratko in žalostno začivka ptica; gotovo se ji je kaj vznemirljivega sanjalo. Globoko v lesovju zaskegovika sova. Skozi gostoljubne veje košatih dreves, ki se širijo, kot da hočejo vsa živa bitja sprejeti pod svoje varne zelene peruti, gleda prvi kraec lune. Nad livado in v temnih drevesnih vrhovih se vžigajo in ugasujejo kresnice.

Slavno uredništvo se zakoplje v duhtečo seno. Vse je mirno in pokojno, le tuintant zašumi poljska miš, kobilica ali kdovekaj. Zunaj se glasio murni. Skozi razpoke v stehi in steni včasih pomežikne poredna zvezdica. Nato se tiho pripoplazijo boginje sanj in te uspravajo s poljubi.

Okoli četrte ure zjutraj se začne medlo svitati skozi spranje Feliksovega skednja. V dremajočo jutranjo svetlobo so že pomešani prvi, neubrani spevi drobnih krilatcev. Vedno več jih je in vedno bolj ubrano je njih petje. Človek bi dejal, da mora biti teh pevcev milijon ali vsaj ne dosti manj, saj je tako na drobno izpopolnjena vsaka nota kot pri sviranju polnoštevne tamburaškega zborja. Kdo bi spal pri takem jutranjem koncertu, četudi je vajej ropota pocestnih kar in avtomobilov! In kakšna razlika je, če izide solnce v mestu izza zakajenih zidov ali pa na deželi izza rosnih dreves, ki so posuta z blestečimi dragulji vseh mogočih barv! In ko se človek vozi tako-le ob solnčnem vzhodu med svežim zelenjem, po gladkih, z junijsko roso poškrpjenih cestah naše "Beautiful Ohio," se počuti kot prvorojeni princ devete dežele. Če je na svetu kaj lepšega kot je jutro in solnčni vzhod in bujnim razkožju narave začetkom junija, pisec teh vrstic ni še videl. (Edina izjema bi bile morda naše ljubeznjive, tiste, ki res zaslužijo to ime!)

A. J. T.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s prve strani)
šina s pristno "barigolci" vina pa Maxine Steinitz. Seveda ne bo brez harmonike in običajne pogače. Vsi svatje se za veliki dogodek resno vadijo pod vodstvom Mrs. Antonette Simčić.

Koncert slovenskega opernega pevca Svetozara Banovca se bo vršil v Washington avditoriju v Ely, Minn., na večer 15. junija. Koncert bo prirejen pod pokroviteljstvom treh slovenskih podpornih društev.

Koncert omenjenega pevca, ki se je vršil 2. junija v Calumetu, Mich., je, glasom došlih poročil, vsestransko sijajno uspel.

V Clevelandu je preminil po pordnevni boleznj rojak in sobrat Anton Oštr, član društva št. 37 J. S. K. Jednote in eden ustanoviteljev Slovenske Dobrodelne Zveze. Star je bil 68 let in osebno poznan tisočerm

DOPISI

San Francisco, Cal.

Članom in članicam društva Golden Gate, št. 141 JSKJ, naznanjam, da priredi tukajšnja Zveza slovenskih društev dne 22. junija piknik v "Madrone Parku." Vožnja tja in nazaj (round-trip) stane \$1.00 za odrasle osebe, po 50 centov pa za otroke do 12. leta. Ker naše društvo Golden Gate spada k Zvezi slovenskih društev, želim, da bi se omenjenega piknika društveni člani polnoštevno udeležili, ker gre v korist društvene blagajne.

Pri tej priliki obnem priporočam članom in članicam našega društva, da bolj redno posečajo društvene seje. Večinoma vsi žive v bližini Slovenskega Doma, na sejo pa jih pride jako malo. Vsak pa ve, da se od zborovanja dvoranane plača prav toliko, če je navzočih mnogo ali pa malo članov. Torej, moja želja je, da po možnosti vsi člani prihajajo na seje in da bi vsak poskušal dobiti v s a j enega novega člana za društvo, bodisi za odrasli ali mladinski oddelk.

Glede asesmenta priporočam članom, da ga plačujejo pravočasno. Nikar se preveč zanašati na tajnika, da bo založil. Saj rad založim za dobrega in stalnega člana, če morem, toda vselej in za vsakega pa bi mi ne bilo mogoče.

K sklepu še enkrat opozarjam vse članstvo društva Golden Gate, št. 141 JSKJ, naj ne pozabi na piknik, ki se bo vršil 22. junija v Madrone Parku. — Z bratskim pozdravom,
John Grahek,
tajnik društva št. 141, JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Prva polovica tekočega leta se hitro bliža koncu. Še nekaj dni, pa bomo zaključili rezultate prvega polletja. Kot delavci ene ali druge stroke ne bomo nič na boljšem, le pol leta bomo starejši. Nekoliko boljše je v našem društvem življenju, posebno kar se tiče podpornih društev. Tudi društvo sv. Stefana, št. 26 JSKJ, je med tistimi, ki pri vsaki priliki deluje za napredek in večje število članov, tako v odrasli kot v mladinski oddelk. Rezultat prvih šestih mesecev dozdaj je sicer dovoljen, toda lahko bi bil še večji. Zato apeliram na člane in članice našega društva, ako imajo dobre prijatelje, ki še niso člani J. S. K. Jednote, da jih privedejo na našo prihodnjo sejo, da jih sprejmemo v vrste naše organizacije. Ako pa ni clevelandskim Slovencem kot star naseljenec, društveni delavec in šaljiv družabnik.

V uredništvu se je oglašil sobrat Anthony L. Garbas, bivši urednik angleške sekcije Nove Dobe, ki bo preživel velike počitnice v Clevelandu pri stariših. Povedal je marsikaj zanimivega o mestu Louisville, Ky., in o tamkajšnji univerzi, kjer študira zobozdravništvo.

KRATEK TEDENSKI PREGLED

(Nadaljevanje s prve strani)
Mihael, ki je dozdaj veljal za rumunskega kralja, dočim je mesto njega vladal svet regentov, je z odlokom narodne skupščine pomaknjen nazaj na stopenjo prestolonaslednika. Sinčeka je želela obdržati mati, bivša grška princeza Helena, od katere je sedanji kralj dobil razporko že pred nekaj leti, toda izročil je bil v oskrbo očetu. Njegov sedanji naslov bo "veliki vojvoda."

EKSPLOZIJA, ki se je pripetila dne 9. junija v rovu pod reko Detroit, je zasula 25 delavcev. Dozdaj so spravili na površje šest mrtvih trupel in 12 ranjencev.

Sedem delavcev je bilo ubitih v eksploziji pri vrtanju Alameda tunela v Californiji.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNIK, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 418 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412—12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1845 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasillo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišni spričevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina članov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

mogoče dobiti članov za odrasli oddelk, skušajmo jih dobiti za mladinski oddelk, kajti tudi naš mladinski oddelk moramo podvojiti. Člani v mladinski oddelk se sprejemajo takoj od prvega dne naprej, in ni več treba čakati, da bi dosegli eno leto starosti. Tudi ni neobhodno potrebno, da bi bili stariši člani JSKJ. Smrtina za prvo leto je \$25.00, pozneje pa se ravna po starosti, do najvišje svote \$450.00. Pristopnina in zdravniška preiskava je prosta za odrasli in mladinski oddelk.

Apeliram še enkrat, da bi vsak na prihodnjo sejo pripeljal vsaj enega kandidata. Jaz bom storil svojo dolžnost in želim, da bi jo storili tudi drugi. Na seji 15. junija prišla bo na dnevni red neka zelo važna zadeva, zato je dolžnost članstva, da se iste udeležijo polnoštevno.

Prosim tudi člane, da bi kar največ mogoče plačevali svoje asesment na sejah. Kakor sem že svoječasno poročal, pobiram asesment doma le dan pred sejo, dan po seji in 22. in 23. v mesecu, in to le od pete ure popoldan naprej. Nikakega asesmenta se ne sprejema podnevi. Prosim, da vsak plača svoj asesment najkasneje 23. v mesecu. Založil ne bom za nobenega več, ker me je že to leto eden nabral za \$25.00. Kdor nima denarja, naj se obrne na društveno sejo, ki se vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu v Slovenskem Domu na 57. cesti.

Z bratskim pozdravom,
Joseph Pogačar, tajnik.

Chisholm, Minn.

PIKNIK! — Vsi Slovenci in Jugoslovani te okolice so v ljudno vabljeni, da pridejo na piknik, katerega priredi društvo Danica, št. 150 JSKJ v nedeljo 15. junija. Piknik se bo vršil na farmi dobro znanega rojaka Johna Bovitza, ki je oddaljena le tri milje od Chisholma in na jako prijaznem prostoru.

Odkar je društvo Danica ustanovljeno, je pri vsaki prirejeni zabavi skrbelo, da je kar najbolje ustreglo občinstvu. Prav tako skrb bo društvo posvetilo postrežbi na pikniku 15. junija. Nikomur ne bo treba trpeti lakote ali žeje, plesazelnim pa bo na razpolago dobra godba. Rojaki so torej vabljeni, da se udeležijo tega piknika v velikem špevilu in se razvedre in zabavajo v zeleni naravi. Tisti, ki imajo svoje avtomobile, so prošeni, da pripeljejo seboj na piknik one, kateri jih nimajo, bodisi svoje sosedne ali prijatelje, da bo zabava tem bolj prijetna in domača.

Prijazno so vabljeni na ta prvi slovenski piknik v Chisholmu tudi rojaki iz sosed-

nih naselbin. Ob podobni priliki bomo skušali vrniti uslugo za uslugo. Torej, na svidenje na pikniku 15. junija!

S sestriškim pozdravom,
Mary Zurga, tajnica.

Chicago, Ill.

Članicam društva Zvezda, št. 170 JSKJ tem potom naznanjam, da se bo naša prihodnja seja vršila v sredo 18. junija zvečer. Vse članice so prosene, da se te seje gotovo udeležijo, ker bomo imele za ukrepati o mnogih važnih zadevah.

Sestriški pozdrav vsem!
Agnes Jurečič, tajnica.

Aurora, Ill.

Vsem onim članicam društva sv. Ane, št. 119 JSKJ, ki se niso udeležile zadnje mesečne seje, naznanjam, da smo sprejemali nile čas in dan mesečnih sej, za mesec štirihih mesecev se bodo vršile naše seje vsak drugi četrtak v mesecu ob osmi uri zvečer v navadnem prostoru. Prihodnja seja društva sv. Ane, št. 119 JSKJ bo v četrtek 12. junija obiskana.

S pozdravom,
Julia Verbič.

Center, Pa.

Članstvo društva sv. Barbare, št. 33 JSKJ tem potom opozarjam, da je bilo na glavni letni seji meseca decembra dolžnostno, da plača vsak enakopraven član za društvene stroške mesečno junija en dolar, vsak neenakopraven član pa po 25 centov. Ta društvena naklada se bo poravnala na društvenih sejah v juniju in juliju. Članstvo naj izpolni svoje dolžnosti. — Z bratskim pozdravom,
Frank Shifrar, tajnik,
Box 263, Unity, Pa.

Trinidad, Colo.

Prav malo se sliši iz naše selbine v javnosti. Sicer pa je posebno dobrega itak ni za pričakovati, za slabo pa je boljše. Dostojanstvo v coloradskih hribih, nekavalske razmere so slabe, nekavalske rove so kompanije zapre, v drugih se pa dela po dva ali tri dni na teden. Nič ni videti, da bi se v kratkem obrnilo na bolje. O prosperiteti torej ne moremo govoriti, ostaja le na mirnem.

Mnogi društveni člani živo v takih razmerah, da le težko plačujejo svoje asesmente, društveni člani pa ne morejo plačati prazne, zato se tudi ne morejo skladati za člane. Priporočam članom, da ne puste društvu, boljše je si nekaj pritrpati k drugje, samo, da se plača asesment pri društvu. Nesreča nikdar ne počiva in človeka najprej

(Dalje na 5. strani)

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Louis M. Kolar.

Current Thought.

GIRLS MUST BE CONSIDERED

This editorial is devoted entirely in the interest of the young lady-members of the S. S. C. U.

To begin with, the female element of our Union is just as important as the male element, although the latter is prone to see itself in the many athletic activities sponsored by the lodge. But did you ever notice the number of articles submitted to the New Era Supplement bearing the signatures such as Vida, Frances, Anna, etc?

Even in the Juvenile Department, that appears monthly, a number of girls contributing articles far exceed the ones contributed by the boys. And one would think that it made a difference among the young boys and girls, thus expecting the same number of contributors from both sexes.

Did you ever notice the number of girls that serve on the entertainment committees of any lodge? If you have, you will agree here again the girls shoulder the bulk of the work. Take for instance the entertainment committee. I have known lodges where the entire entertainment committee consisted of girls, who accomplished things for their lodge. And it may be added that girls can be depended upon, in the majority of cases, to carry out the work delegated to them. Of course, there are exceptions.

More Athletic Teams Should Be Maintained by Girls

But there is one important thing lacking in all of the fraternal organizations, and that is sponsoring athletic events in which girls would take a more prominent part than they have heretofore. Athletics were meant for both the boys and the girls, each having an inclination for certain type of sports. And can't athletics be so arranged between the different lodges to include the girls as well as the boys. There are many types of athletic events that can be suited for the girls. Basketball, tennis, baseball—in fact, almost all of the sports enjoyed by the boys, with the exception of hard baseball, can be easily adapted to girls' playing.

It is up to the girl members of the S. S. C. U. to start the ball rolling and thus prove conclusively to the lodges that girls should be considered in all forms of sports. The George Washington Lodge, No. 180, of Cleveland, O., of which Josephine T. Bevec is president, has had the honor to be the first S. S. C. U. lodge to maintain a girls' team. During the basketball season last year she entered in the Inter-Frat League of Cleveland, which a number of fraternal organizations were represented. Which will be the next lodge to come to the front with a girls' team? In this modern age the female sex is asserting herself as credibly (and in some cases exceeds in the physical accomplishments) as the male sex. It needs but a start and girls will show enough enthusiasm and display to surprise the worst pessimist.

Come, girls, get yourself organized into teams and display the banner of the S. S. C. U.

PITTSBURGHER

Pittsburgh, Pa.—Let us delve back into ancient history and laboriously dig up some of the happenings at our dance held on May 7. The editor tarried awhile with the particulars, hoping against hope that some of the members of the lodge would render him assistance regarding the dress parade. Since none gave such co-operation, he must of necessity proceed cautiously with as much inaptness as he confesses. (Fair participants kindly forgive him if his conclusions are a bit unversed and illogical, as he himself feigns no such ability.)

The participants in this pageant are only those fair damsels who are members of the Pittsburgher, and also those who have given us their word of honor that they will soon become members. The idea of the publicity was to choose for the period—until the next dance—the Miss Pittsburgher. In the selection charm and affability of the contestants were considered more than the gowns and paraphernalia. The girl that possessed "It" won.

Whom could we choose out of the group of the happy-go-lucky crowd? This was debated upon for a long, long time, and only after a careful study of his notes did the scribe make his conclusion. In the running were as follows: Pauline Antlager, Julia Mazer, Seda Salamunec, Frances and Amelia Sumic, Rosalia Golob, Rose Stampohar, Ann Rogina, Mary Baharic, Barbara Jesih, Mary and Anna Gorup, Tillie Richter, Suzanne Bale, Sophia and Anna Erjavec, Frances Lokar, Frances Turk, Nellie Sutey, Anna Stujduhra and Frances Frank.

There were others who would have been entered, only we failed to get their names, as circumstances forbade them to attend. Now, out of this group of the prettiest girls in Pittsburgh, ladies and gentlemen, can you but wonder now that the editor called for help to choose the one who will represent us as Miss Pittsburgher.

After a long and laborious session with this nature and natural inclinations, the editor, after laying two beside two to make four, and discriminating between this and that, letting things ride on natural assumptions, and after looking at the matter from every angle of approach, psychologically, he named the charming hostess of the evening as Miss Pittsburgher.

He worked hand in hand with this delightful creature as host, and through his contact he saw in Seda Salamunec the ingredients which made Clara Bow the queen of "It" in the movies; so, likewise, he nominated her, with perhaps the consent of every Pittsburgher, the queen of the Pittsburgher—Miss Pittsburgher.

If it was not for Seda's youthful caprice and girlish coquetry her choice would have been much debated upon; but one could for no reason choose anyone else than the one who was the most popular and gracious during the entire evening. Seda, by the way, is our youngest member and the reason she gives for her peculiar state of jollity is that she attends the Schenly High School, where sociability is valued even more than intellectuality.

May the queen of the Pittsburgher—Miss Pittsburgher—reign supreme until the next

BRIEFS

LOUIS MARN of Chisholm, Minn., one of Chisholm's most outstanding athletes, was presented with the American Legion medal, given annually by Press-Lloyd Post, for the student outstanding in athletics and scholarship.

JUGOSLAV SLOVENE CLUB of Cleveland, O., will present a real old-time Slovenian wedding during the Spring Festival of the Nations, sponsored by the International Institute of Y. W. C. A., to be held in the evening of June 15 at Edgewater Park.

JOHN H. GORNIK JR. was chairman of arrangements for the commencement held June 11 by the corporate colleges of John Carroll University in Cleveland, O. Antonia R. Kurent, society editor of the American Home Junior, and known as "Cinderella Jane," was among those who graduated from Notre Dame College.

GEORGE WASHINGTON (S. S. C. U.) indoor baseball team will play the Comrades (S. N. P. J.) team Thursday, June 12, at East Madison School Grounds at Cleveland, O., while the Coolinwood Boosters (S. S. C. U.) indoor team will tackle the Pioneers (C. F. U.) Friday, June 13, at the N. Y. C. No. 2 grounds, north of St. Clair at E. 110th St.

dance, when perhaps another queen will covet the throne. To tell the truth, that evening there were as many kingdoms as there were contestants in the pageant; for each participant was queen of all she surveyed, and that is why the writer had to peruse Burke's famous volume on "The Beautiful" before he could adequately give a decision.

In this volume he found a paragraph which stated: "The beautiful creature is not the one with the roundness of cheek, the redness of lip, the lustre of the eyes, the curve of the hips, and the shape of the leg—these qualities are all combined in the creature which rhythmically names with ease in all circumstances and situations—when human creatures are concerned, and if taken in groups the one about which many are gathered is the beautiful; for in it the attractiveness of the soul and personality proclaim the beauty."

Anyone who knows Miss Pittsburgher will agree with the writer after reading the above. Then again it reads on: "The one is also beautiful who neither consents nor refuses, who does not linger too much here nor there, who finds, as it were, naturally and instinctively the road in the middle, whereby every one is pleased and honored."

Now that this is off the mind of the publicity agent, he can breathe more freely, and yet not; for he fears to be apprehended at any moment by some outraged queen and asked for reasons. I hope the above is enough to convince anyone.

Girls, my advice is: join the Pittsburgher, and for the next dance get yourself primed in the essentials of beauty—learn to be sociable and learn how to conduct yourselves in all gatherings with pleasing demeanor.

Supreme Officers Attend

Zbasnik and Balkovec Make Comments

Conemaugh, Pa.—On June 5 another of our monthly meetings was held. This one proved of more interest than those previously held. We had with us Anton Zbasnik, supreme president of S. S. C. U., and Mr. Balkovec, member of the Supreme Board of Trustees, both of Pittsburgh, Pa.

All of the members were not present at this meeting, which was regretted, indeed, but as working conditions are very poor in this locality, one has to take advantage of opportunities as they come; and a number of members were at work on the evening of the meeting.

We are proud to say that our membership has increased considerably since we have put on a campaign to raise the number of members to 100. A number of willing workers have been co-operating and striving to accomplish this end. We are very anxious to transfer all of the younger members to the National Star Lodge, as youth has a special desire to mingle and promote affairs in its interest. Hence the younger element should take advantage of this opportunity.

A standing committee has been elected. It will take care of all the dances, picnics, parties and other recreational affairs to be held in the near future. Sister Bevec was elected chairman. Other members of the committee are Frances Turk, Cy Rovanssek, J. Dolan and Louis Skufca. Ella Pristow (writer of this article) and Anthony Kribal were elected as publicity agents.

Supreme President Zbasnik gave a brief talk based on the progress of the lodge, and commented upon baseball as a sport, giving a few suggestions, for which we thanked him very much. Mr. Balkovec extended his greetings to the members of the National Star Lodge and also made comments regarding the same.

The meeting adjourned at 10:20 p. m. Mrs. J. Kukovitz, our expert cook, had our supper ready and all we did was to sit down and heartily partake of the goulash prepared for us. We ate and drank to our heart's content. One must keep in mind that our throats were rather dry from conversing during the meeting. Thank you, Mrs. Kukovitz.

Our two visitors bid us good-night, for it was time for them to catch the 12 o'clock train. We hope that the two had a wonderful trip and that they enjoyed our company as much as we enjoyed theirs. We want to thank them for making the visit.

Ella Pristow, P. A., No. 213, S. S. C. U.

Earthquakes

It is very common for ocean cables to be broken by earthquakes. A violent earthquake or "seaquake" broke 10 of the 21 transatlantic cables last November.

If any of you desire to take these lessons of culture, my office hours are from 8:00 until you leave, at the rate of \$1.00 per hour. Make your arrangements two weeks before, as a crop of business is expected. Poop! Poopidy! Poop!

F. J. Sumic, P. A., No. 196, S. S. C. U.

SPORTING BITS

GEORGE WASHINGTONS ARE BIG SURPRISE

Lose Close Game, 3 to 2; Brezovar Stars at Field; Jarc Pitches Good Game

Some fast indoor baseball was played Friday, June 6, between the George Washington Lodge, No. 180, S. S. C. U., and the S. Y. M. C., No. 36, S. D. Z., teams in the Inter-Lodge League of Cleveland, O. The game was played in comparatively short time, with a number of thrilling plays featuring the game.

And how our George Washington team did perform with the utmost precision. Manager Joe Jarc, who pitches for the team, drilled the boys in big league style, as they were on their toes throughout the game. The result of the game indicates that victory could be had by either team, and such was the case. In the fifth inning our team scored two runs, Ausic leading the onslaught, but two men were left stranded on the bases. In two other innings a man was left on third base, just aching to reach the home plate. But in the ninth inning Jarc started the onslaught with a hit to center, but was left on third base.

It was a good, close game, with the score 3 to 2 in favor of the S. Y. M. C. F. Yerse pitched some sweet ball for the winners, and backed by Kovacic's home run spelled a victory for him. Zupancic was as fast as lightning on first base, but did not outshine J. Merhar of the Washingtons in fielding. In fact, the latter held on to some fast balls thrown him, while Zupancic made a number of fumbles.

Adolph Brezovar, playing left field for the losers, caught at least eight balls that would have gone for home runs was it not for his fast footwork. Brilliant fielding by "French" Brinovec, Kromar, Ausic and Hovecar proved conclusively that the team was on its toes.

According to pre-season dope, the S. D. Z. entry is to occupy the championship throne, and as a result the George Washington team was supposed to have been pitted against them. But that was before the S. S. C. U. entry had a chance to show its wares. If the boys keep up their splendid playing, you can look for them to finish one, two or three. Members of the team are as follows: Red Bizil, catcher; Joe Jarc, pitcher; John Merhar, first base; C. Ausic, shortstop; "French" Brinovec, second base; "Birchie" Kromar, third base; F. Hovecar, right shortstop; John Arko, right field; Jimmy Marincic, center field, and Adolph Brezovar, right field.

LOSE BY ONE RUN

Lose Slugging Battle in 11th Inning; 1,000 Witness Tilt

Waukegan, Ill.—Comrades Lodge baseball team was defeated by the strong Dunneback's combine of Kenosha, Wis., by a score of 18 to 17, in a "free-for-all" slugging melee, both teams scoring 16 runs in the first three innings. After that both sides displayed big league baseball ability.

The winners went into the lead in the eighth inning by scoring one run on two hits, one of which was a double. Comrades tied the score in the ninth by shoving across a lone tally when Capt. Lavvy Palucius stole home on a squeeze play. The Kenosha nine scored the winning run in the eleventh inning by virtue of two hits, a single and a triple, and the ball game was over.

County Park was the scene of the game at Somers, Wis. The Kenosha baseball club engaged the firemen's band, consisting of thirty men, to open the first baseball game of the season. And what a band it was! Mr. Al Grosvenor, county chairman of Kenosha, officially opened the season for the home team by tossing the first ball across the plate.

Over 1,000 enthusiastic followers witnessed the tilt. A return game will be played on June 29 at Kenosha, Wis.

Comrades' baseball team sure is hot with its new uniforms. And if you, gentle readers, could only see them in action on a baseball field. You don't know what you are missing.

John Petrovic, No. 193, S. S. C. U.

Mr. Meeker: Striking a woman is the last thing I would do.

Mrs. Meeker sternly: It sure would be if I was the woman!

Collinwood Boosters Lose 7 to 6

Although making 17 hits to the opponents' 16, the Collinwood Boosters Lodge, S. S. C. U., indoor team of Cleveland, O., lost to the Progressives by a score of 7 to 6, in the Inter-Lodge League contest Monday, June 2. Hillman pitched for the winners, while Krall pitched for the Boosters.

The teams were well matched, as the score would indicate, and fine fielding along with timely hitting featured the game. Good sportsmanship was shown by both teams.

Collinwood Boosters are stirring plenty of enthusiasm down Collinwood way in the interest of the S. S. C. U. A number of new members have been enrolled and undoubtedly more will be added to the lodge. Members are leaving no stone unturned in the hope of adding increased popularity to their lodge. More power to them!

Napredeks vs. Alloys

A return game will be played between two S. S. C. U. teams—of Lorain, O., and Euclid, O. Napredeks Sports baseball team, sponsored by Lodge No. 132 of Euclid, will attempt to make it two victories over the Alloys baseball team, sponsored by Lodge No. 6 of Lorain.

But the Alloys will be on their toes to even up the series and reverse the first defeat administered them by a score of 11 to 7. John L. Zortz, manager of the Lorain outfit, promises plenty of action on the part of his teammates. And neither will Al Ulle, manager of the Napredeks Sports, permit anything to slip by and meet defeat.

The game will be played next Sunday, June 15, at the Euclid Central High School ball grounds in Euclid, O.

CONTINUATION OF "TOURING TO THE PACIFIC COAST" WILL APPEAR IN THE NEXT ISSUE.

NATIONAL STAR To Hold Joint Picnic

The monthly meeting of the National Star Lodge, No. 180, S. S. C. U., of Conemaugh, Pa., was unexpectedly honored by a visit of our supreme president, Mr. Anton Zbasnik.

Mr. Zbasnik, a member of the Board of Trustees of the Slavonic Catholic Union, appeared here was a surprise to most of our members and sisters, and we heard several times during the Slovenian hour, broadcast every Sunday afternoon for a period of five months, terminating last April.

She is the daughter of Mr. Rudolf Perdan, president of the Supreme Board of Trustees of the S. S. C. U., and is a member of the George Washington Lodge, No. 180, S. S. C. U.

Napredeks Win Again To Hold Dance June 21

Napredeks Sports baseball team, sponsored by Lodge No. 132, S. S. C. U., of Euclid, O., certainly raised plenty of dust when it beat the Progressives, S. N. P. J., last Sunday, June 8, by a score of 30 to 2. Runs were scored in all of the innings but the seventh.

The score:

R. H. E.
Progressives ... 001000010—210 7
Napred. Sports 42172905—3021 4
A good-time dance will be held on Saturday, June 21, at 8 o'clock in the evening at the Slovenian Home on Recher Ave. and E. 207th St. All are cordially invited to attend, with a good time assured to all the guests.
Josephine T. Bevec, No. 213, S. S. C. U.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

SMREKOVA IGLA

Topli pomladni žarki so zvalili otroka v gozd. Sedel je v mehki mah pod visoko smreko. V naročju je držal knjigo pravljic. Solnčni žarki so se igrali z otrokovimi kodri, vse je bilo živo.

"Palčki so zapeli, bili so veseli in Sneguljica se je veselila z njimi. Je bral otrok. Naglil je glavico, oči so mu zlezle vkup, sladko je zadrmlal. V tistem trenutku je padla s smreke igla in tih obležala na knjigi.

A zdajci se je vzdignila na svojih tenkih nožicah in odkorakala tja, kjer je bila natisnjena beseda "palčki". In glej, iz knjige je vstalo sedem majhnih, majhnih palčkov, ki so poskakali na mehki mah, na njih mestu pa je ostala v knjigi bela lisica. Iгла je odkorakala k mestu, kjer je bilo natisnjeno "Sneguljica", in iz knjige je vstala prepeva, srčkana deklica. Palčki so spiezali drug drugemu na hrbet, da je Sneguljica kakor po lestvi splezala na tla.

Stali so in zapeli, kakor je bilo napisano v knjigi. Palčki so se večkrat kakor srebrni zvoncek. Nazadnje je tudi igla skočila s knjige; mahoma je zrasla, dobila je obraz in dvoje veselih oči.

"Alo," je zrknila, "zdej se bomo igrali!" Plopnja je z rokami kakor gospodična učiteljica in ukazala: "Pozor! Stopite v vrsto, telovadili bomo!"

Palčki so odložili čepice, sedem majhnih, rdečih čepic je ležalo v mah. Radovedna mravlja je vzdignila glavico in gledala, kaj bo.

Prvi palček se je moral skloniti in ostali so korakali preko njega. Sneguljica se je smejala in smejala, ker palčki niso znali telovaditi, samo prekucevali so se. Končno so morali palčki plezati na travna stebelca, a obenem se ni posrečilo, vsi so popadali.

"Ze vidim, da ne znate prav nič telovaditi. Zdej bomo jahali," ukazuje igla. Jezdili so na solnčnih žarkih, ki so se zlatili skozi goščavo. Tudi Sneguljica je jahala. A tudi tega so se naveličali in so se hoteli kopati, čeprav še ni bila dovolj topla voda. Stekli so k potoku. To je bilo zabavno! Skropili so drug drugega, da je prišlo na vse strani, potem so se vsedli na breg, z nogami so brodili po vodi, brade jim je pa solnce sušilo.

Sneguljica je jela pisati po kamnih v potoku, toda joj, kamni so bili mokri, Sneguljica je spodsnila in padla v potok. Objeli so jo valovi.

"Oh, s Sneguljico imamo križ," so godrnjali palčki in spet poskakali v potok. Toda Sneguljico so odnesli valovi daleč, daleč.

"Moramo jo poiskati," je rekla igla. "Dobro, a kdaj se vrnemo? Otrok se utegne prebuditi in opaziti, da nas ni več v knjigi?"

"Ze vem, kako!" zaklicje znova igla. "Ist iztrgamo iz knjige!"

Palčki so spiezali na knjigo in trgali, trgali, da so iztrgali list in ga vržili v potok. "Flavaj, flavaj!" so klicali za njim.

Zalostni so korakali ob potoku, toda o nagajivi Sneguljici ni bilo sledu. Postali so zalostni in bričko zajokali: "Ti hudobna igla si vsega kriva. Tako varni smo bili v otrokovi knjigi, pa nas zbušiš!" Začeli so iglo tepsti, ona je pa zabadala in pometala palčke v potok.

Potok jih je nesel s seboj in jih zanesel v gosto grmovje. Tam opazijo nekaj svetlega, bila je Sneguljica, zavita v zelen list, in spala.

"Živijo!" so zakricali palčki. Sneguljica se je prestrašena zbudila, a ko je opazila palčke, je bila vesela.

Po potoku je priplaval list iz knjige. Bil je moker. Smrekova igla je zgrabila Palčke za brade. Sneguljica za roke in vse skupaj stlačila na tisto mesto strani, kjer so bili prej. V trenutku so bili spet tiskane besede. Nato je odšla k otroku in pritrčila list v knjigo, kakor da se ni prav nič zgodilo.

Igla je spet splezala na smreko in zadrmlala: "S palčki je nadloga. Druzi rajši zbudim velikane ali povodnega moža."

A drugič je sedel otrok z računico pod smreko. In kaj naj počne smrekova igla s stotimi, množenci in kolonijami?

Zato čaka še danes na drevesu, da pride otrok s pravljicami in zaspi v mehkem mahu.

(Mlado Jutro)

VINKO BITENE: NAŠ MUCEK

Mucek naš je čisto bel, je na vratu ima liso, je poreden in je priden, kar navadno muciki niso.

Kadar hoče v kuhinjo, s tačico po vratih praska in milo prosí: "Mijav, mijav, le za malo, malo časka!"

V kuhinji na zadnji dve se nožici vam postavi, modro se drží in čaka na priboljšek: žemljico v kavi.

A za dne na solncu spi, dremlje, leno se preteza, nič ne mara, če ga kuže izpred svoje kože krega.

In tedajci kuček naš strga z močne se verige, mucek urno na drevo in od tam mu kaže—fige.

Časih pa nam mucek naš tudi miške polovi, o, takrat je pa gostija kar tri dni in tri noči.

Pomota

Breda svoji mamiči: "Oh, mamiča, ves čas me ze grize steni!" Mamiča: "Požli, no, pojdi, norček, saj nimamo sianca. To je pomota!" Breda: "Oh, mamiča, pravkar me je pomota spet ugriznila!"

THE FLOOD

Ned was sitting on the porch of the cabin reading an adventure book about the miners who lived in the mountain gorges of the far west, and after he had read where their cabins were attacked by mountain lions and how roaming bands of still savage Indians crept down to massacre them, he tossed away the book in disgust.

His chum, Napoleon Frizette, looked up in surprise.

"What ees de maittaire wid you?" he asked, in his French-Canadian dialect. "Don' you lak dese book?" "I did like it all right," was Ned's reply. "But why don't some of those exciting things happen around here? I'd like a little action."

Napoleon grinned good-naturedly. "Dat's me too," he admitted. "But never happen dese 'ting round here. Dees place she's lak wan beeg cemetery. I wouldn't geev no nevaire minds, ne, but som' day I lak to do som'thing and get wan beeg prize."

"You mean a medal?" "Sure, eef dat's how you day eet." "Well," responded Ned. "You'll never get one around here, because nothing ever happens that would give a fellow a chance to show how brave he was."

Napoleon shook his head sadly and admitted that that was so, and both boys looked gloomily toward the river. Of course, they could always go out in their own boat, but they couldn't go far because there was a drop just below the mining camp.

gon' climb on top dees house eef she don' stop." Ned didn't have time to go to the door and see. Instead he picked up the telephone.

"Hello?" "Hello. Is that you, Ned?" "Yes."

"This is Uncle Wilbur at the reservoir. One section of the dam has burst, and the water will soon flood the valley! The town is in great danger. Warn everybody to take to the hills, and go there yourself. No time to waste!"

And with those alarming words, Ned's uncle hung up. "Wat ees eet?" demanded Napoleon. "Flood!" cried Ned. "Quick. We've got to give the alarm!"

Some of the people had already begun to scramble up the hillside, taking what valuables they had with them. The rain had stopped as suddenly as it had come, but the river was now tearing furiously through the main street of the little camp, carrying loose stones and objects along with it.

"The dam is broken!" cried Ned and Napoleon, running up and down the row of cabins. "Get up on the hill. Flood coming!"

They themselves waited until the last and then, at Napoleon's comic insistence, they rescued their own rowboat, baled it out and then held on to it by a long rope while they

They Saw A Log Cabin Floating Along With The Other Wreckage And On Top Of It Was A Woman And A Little Girl.

where the river plunged over a high and rocky ledge. Besides, just now the water was highly and fast. For every spring the melting snow poured down from the mountain top and filled up the reservoir. When that happened, the men in charge opened the sluice gates and let some of the excess flow into the river. Naturally the river swelled to twice and sometimes three times its usual size, but nobody got alarmed because it was well known that the water was always under control.

"Nothing happened all winter," grieved Ned, holding his head between his hands. "And the way it looks now nothing will happen this summer. Nothing ever happens!"

"By gosh!" exclaimed Napoleon, suddenly pointing up the gorge. "Gon' to happen som'ting in two minutes eef I don' eat my hat. Take wan look at dees clouds!"

Napoleon's English was a little mixed up, but he knew what he was talking about. So low that it appeared to be flattening out the tops of the mountains was a heavy dark cloud. Ned glanced at it, but didn't think it was so exciting, because he said, glumly:

"Oh, it's just another rainstorm." "Dat's som'ting anyhow," replied Napoleon, more cheerfully. "It didn't rain now for two weeks."

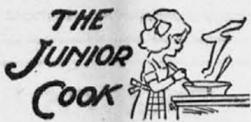
"And it won't rain again for another month," groaned Ned. "That's how exciting life is around here."

But to call what soon happened a rainstorm was not to call it by its right name. First the water came down in big, scattered drops; then the drops got bigger and closer and soon they were so big and close that the water appeared to be falling in sheets.

"Dat's a cloud burst!" cried Napoleon. "Come on, Ned. Eef you don't help me bale out dees rowboat, she's gon' sink!"

"Never mind the rowboat!" Ned answered. "Let's close the windows in the cabin. This may get serious!"

And the next moment he knew that it was serious for the telephone bell rang. As he went to answer it, Napoleon called again from the door. "Hey, Ned! I don't know wat ees de maittaire wid dat rivair, but she's

THE JUNIOR COOK STRAWBERRY JAM

Pick and wash one piled-up cupful of fine strawberries. Put one cupful sugar and one-quarter cupful water into a saucepan over a very slow fire. Boil two minutes. Gently slide the berries into the cooking syrup and cook till the bubbles start to boil over the top. Take from the fire at once and pour into glasses. This is fine for luncheon with homemade biscuits.

ŠALE ZA MALE

Nasuddin in njegovi poslušalci Nasuddin je bil znameniti turški komik in vsi so ga radi imeli. Nekega večera je pri predstavi vprašal svoje poslušalce:

"Ali veste, kaj vam bo povedal?" Vsi so zavpili: "Ne!" Šaljivo je odgovoril: "Tudi jaz ne vem!" S temi besedami je izginil in ljudje so morali hoče-noče iti domov. Drugi večer je bila dvorana spet nabito polna in Nasuddin je začel isto vprašanje. Občinstvo, ki je imelo že izkušnjo od prejšnjega večera, je zaklicalo: "Da!"

"Nu," je menil Nasuddin, "če je tako, tedaj ni potreba, da bi vam pravil!" In spet so šli ljudje razočarani domov.

Naslednji večer, ko se je zbral okoli znamenitega komika spet velik krog poslušalcev, jih je vprašal v tretje: "Ali veste, kaj vam bom povedal?" Nekateri iz občinstva so klicali: "Ne!" drugi "Da!"

In Nasuddin jim je odvrnil: "Če je tako, naj povedo tisti, ki vedo, kaj sem vam mislil povedati, onim, ki ne vedo, pa bomo vsi zadovoljni."

Bojazljivce O polnoči zaslišijo Trdinovi v pred-sobni glasen hrup. Gospa Trdinova prestrašeno zasepeče mozu: "Gotovo so razbojniki vdrlí v stanovanje!"

Gospod Trdina premišljeje, kaj naj stori—a tedaj mu pa svetuje mali Tonček: "Veš kaj, očka, kar venkaj stopi in povej razbojniku, da nas ni doma!"

Okusno kosilo Gospa Svetinova pride vsa razburjena k sosedi in vpraša: "Povejte mi, draga gospa, kaj ste danes skuhali za obed?"

Soseda jo začudeno pogleda in naposled odgovori: "Makarone in špinac!"

Tedaj se gospa Svetinova zasmije: "Tak makarone in špinac! Pomislite, vaš deček mi je pa rekel, da kuhate bele kače s travo!"

Pri obedu Mamiča: "V moji kuharski knjigi je polno napak." Janezek: "To sem zapazil pri torti, kočki so bili premajhni!"

D. VARGAZON: POMLAD V GOZDU Mesec po gozdu steze razpreza, lučke pošilja med veje; raja na trati vilinja princeza, v sreči pomladni se smeje.

Palčki z darili po slezah hitijo, spremlja jih svetla kresnica — vile s koprenami tiho šumijo, v travo je sešla sestrica.

V krogu zarajajo lahno krog nje, z biseri noč jo obsuje, palčki udani jo s petjem časte trata vonjavje daruje.

Vila zamaknjena maha v pozdrav; palčkom prijazno se smeje; mesec poredki jo gleda z višav, slavček zgolji ji skoz veje.

Zjutraj povrnejo vile se v log, palčki v gradove zbežajo; v solncu po travniku vsenaokrog biseri drobni hlestijo.

make it, but by straining every muscle they were able to reach a spot from where they could all be helped out of the rowboat, which was then caught by the flood and thrown bow over stern down the ledge into the whirlpool below.

Some men had built a fire and made some coffee, which they now brought down to rescuers and the rescued. Later the temporary camp, which everybody helped to build at once, was visited by relief workers from the other valleys, and still later the first newspapers were brought in.

Ned read it to see what the damage had been, but he had not read more than three or four lines when he called out to Napoleon.

"Listen here, Napoleon," he said. "Two young boys, during the height of the flood, risked their lives to go in rescue of a woman and her child, who were floating down over the falls on the top of a cabin. Medals are promised for these heroes, whose names are Ned Walker and Napoleon Frizette."

Napoleon grinned. "Dat mus' be in som' oder place," he said. "An dose boy she mus' be two oder guy."

But when the medals came, he had to admit jokingly that the two "oder guy" were Ned and himself, and he grinned even wider than he had ever grinned before and said: "Well, I'm gon' eat my hat!"

THE BEAVER AS A LAND BUILDER

If we could see ahead, we would do a good many things we didn't do; and we would leave some undone, that we were careful to do. For instance, if we had appreciated the value of the beaver as a maker of fertile meadows, long ago this little civil engineer would have been protected by laws. He would have been allowed to wear his own skin in peace instead of being hunted and trapped to the point of extinction in order to furnish neckpieces and muffs and fur collars for overcoats.

We all know that a rushing, turbulent stream that goes tumbling over its rocky bed, foaming and hissing, in its everlasting hurry to get somewhere does very little in the way of irrigation, or watering the country through which it flows. It does not stay in one place long enough to let the banks absorb the water, and more than this, when heavy rains wash

fit for a beaver settlement, so the colony has to move down below where the dam is and build another and form another pond. As the year comes and go this second pond fills up necessitating another move of the beaver population. This is repeated time and again until what was once a swift stream flowing over a rocky bed is now a very deliberate, placid one, moving slowly over miles of rich, level meadow—all the work of centuries of successive beaver colonies.

Particularly in the Eastern States one finds much broad meadow lands along the rivers and streams, monuments to the industry of dead and gone generations of beavers. In some instances, remains of these ancient dams are found buried deep in the soil, silent reminders of our debt we owe the beaver. The busy little builders are gone, their old dams have disappeared, but they have left the

rich soil from the hill sides, it is snatched up and carried away by the current, either to the ocean or some big river or lake. The longer that this is allowed to go on, the poorer and poorer becomes the land along its course. In time, the top soil is all gone and nothing remains but gully-washed hill sides, practically of no value to the farmer.

The Beaver Is A Champion Builder Now, if something could be done to check the speed of the stream and induce it to proceed in a more leisurely manner, so as to give its waters a chance to filter in the adjacent soil, the stream would lose much of its carrying power and its load of rich silt would be deposited along its own banks, instead of being picked up bodily and carried away.

Well, right here is where the beaver comes in and by its labors corrects existing conditions. You know the beaver is probably the champion builder of dams, and as fast flowing waters do not appeal to him, he spends his life trying to dam them up and thus making them slow up and rest awhile. His nature calls for still waters, first, last and all the time. So he goes to work cutting down trees, throwing them across the stream, leaning lopped-off branches against the tree, stopping the crevices with mud, grass and sticks, until a water-tight dam is formed.

The rushing, rollicking stream finds its way blocked, and there is nothing for it to do but stop and form a lake or pond, with the oval tops of beaver shacks showing here and there above the surface. Now, the quiet waters drop whatever they hold in the way of filtered soil, and in time the lake or pond is filled up with the richest kind of aluvial deposit, with only a shallow stream to drain it. Of course, when the pond fills up it is no longer

country richer than they found it and bequeathed to the farmer level areas that once was hilly and rough. Of course, it took many, many years, centuries probably, to accomplish all this, but few worthwhile things are done in a hurry.

In some of the wilder parts of the United States the descendants of these old beaver colonies are still working, changing ravines into level areas and turning swift, narrow streams into gently flowing ones. It is said that every stream in the Rocky Mountains begins its course by passing slowly through one "beaver meadow" after another, some of them of very large extent. A colony of protected beavers at the head waters of every stream would serve to check the flow, lessen the tearing away and carrying off the soil, and in many ways add to the value of the land. But we easy-going Americans did not realize all this until the beavers had been killed or driven away.

But we are gradually waking up to the fact that we killed the goose of golden-egg fame when we allowed the beaver to be practically exterminated over a greater part of their old range. But efforts are now being made to re-establish, particularly in the vast Adirondack region, by bringing them from other sections and turning them loose there. The game laws of some States prohibit the trapping of beavers and as they multiply rapidly, when not molested, it is not too much to hope the time will come when every mountain stream will have its colony of workers and when the trade in beaver skins will be a thing of the past. When this country was first settled beavers were common along the streams from one ocean to the other, but now they are scarce everywhere, due partly to the clearing away of the forests along the rivers, but mostly to man's greed for gold.

(A. David)

GUSTAV STRIŠA: BOŽO

Božo je priden in delaven deček. Če ga očka kam pošlje, poskoči kakor Čevra, tako urno uboga!

Pa kako rad postreže mamiči! Tudi kolaj, če nima drv, in mali pomol. Nikolaj ga ni treba priganjati k delu. Sam vse vidi.

Vendar ima Božo ludo napako: ne srčne, saj je zdrav ko mlada črna in diec kakor zrela črešnja. Drugo napako ima. Učenje mu ne diši.

Za vse je vnet, za vsako delo pravljino, samo za šolo ne. Za šolo ne mora sedeti pri knjigah, ga srce boli. Ne more se poglabiti v učenje, ne more!

Očka je opazil, da deček rad nalaja k lovskemu čuvaju blizu nase lase. Božo čuvaj je že star moč. Ima pa svoje mazare, ki se čudovito učenju z nazori našega fantiča.

"Čemu šola? Če je človek priden, si sam pomaga! Točko moraš imeti, mora delati pri knjigah, ga srce boli. Tudi naravno ni! Poglej, kako je v pridi vse lepo urejeno! Kako bojo črički in plčki, pa vse brez kakih črešnji! razlaga stari čuvaj dečku in svoj živček.

"Jaz pa znam brati in pisati, ni tudi računati, da se kar bliska! Kaj ne, da mi ni treba več obiskovati šole?" poizveduje deček.

"Čemu neki? Morda te oče in mami silita v šolo? Ubogati ju je treba! Če jima pa lepo poveš, da te šola ne veseli in da ješ dovolj znaš, te boš za dečala kam v uk!" poizveduje deček čuvaj.

Božo hodi zamišljen obok. Nekega dne pa razdomene očka, ga teži:

"Očka! Lepo prosim! Vzemite iz šole! Učenje mi ne veseli! bom delal, kar hočete! Pogledite, kako je v naravi vse lepo urejeno! A vendar živalice niso obiskovale šole!"

Očka je pa pameten gospod. Nič ni hud, ko mu deček razdomene svoje težnje. Samo vpraša ga: "Kdo ti je pa povedal, kako je v naravi? Kdo tako dobro ve, da niso živalice nikoli učile?"

"Lovski čuvaj mi je povedal. Šola ni v mnogo ve!" odvrne Božo. "Starki res mnogo vedo, tudi je brzkoze tako star, da je Skupaj pojdeva v prido!" je uklica očka.

Božo si ni dal dvakrat reči. Hitel je bil oblečen. Ze sta hitela polju.

V cestnem prahu so se valjali v očki.

Očka jih je takoj pokazal: "Glej potepine! Ti so že brez kve vzgode in šole. Ali hočeš tudi stati tak?"

"Vakro pičko in živalce je Stvarnik naučiti govorenja in v dostojnega življenja. Pa so bile med njimi mnoge lepe ške, ki se jim ni moglo poslušati. Odbile so. Med prvimi je bil nepinski vrabec. Niti ene Stvarnik besede ni čul. Zato tudi niso ve in ne zna. Le potepanje je. Ne zna ne peti, ne dostojno živeti. Kakor pijanček se valja po prahu."

"Pa tudi drugi pičko so, nemarjali Stvarnikovo šolo. Pravkar se je oglasila kukavica. Ali jo siliš? Tudi ta je imela ouh! Preveč požrešna je, da strpeti, da bi jo bil Stvarnik česa naučil. Takoj je zletela. Ta boval je valiti mestu nje! Niti toliko počakala, da bi ji bil vedal, kako mora nesti jajčeca in gim pičko naučiti govorenja. Pa je valiti mestu nje!"

"A poglej slavka! Kako strupeno piček je! In vendar poje tako sladko, da se ti kar oči zasolijo!" "Pa še ti tako zapoj brez šole, uka!"

Božo je spoznal, da ga očka ni učil. Še je hodil na polja in na tla. A tudi učil se je. Polagoma so mu knjige priljubile. On bi hotel stati vrabec ali kukavica med ljubim. Zato je danes velik sosed.

AN EARLY AMERICAN EXPLORER

In these days of daring feats on land and sea and in air, when breath-taking flights are made into the far reaches of the Arctic and Antarctic regions, it is not out of the way to give a thought to a pioneer adventurer, Elisha Kent Kane, whose record of daring and achievements are written indelibly in world history. He was born in Philadelphia in 1829, one hundred and ten years ago, the oldest of seven children. As a boy he showed the adventurous spirit that later spurred him on to Arctic exploration. He was always up to something, much to the younger children's excitement and to his parents' consternation.

One story, typical of his early exploits is frequently told by Kane's biographers. When Elisha was about ten years of age he was seized with a desire to reach the top of the kitchen chimney which stood sixteen feet above the roof. As in his later life when he desired to reach a set goal he mapped out his course of action and let nothing interfere with his purpose. This early exploit was not as praiseworthy, perhaps, as the later one, but to the boy's mind it loomed in importance and he knew no rest until he had put his plan into execution. Waiting until the family was in bed on the night set for his adventure, he aroused his younger brother who shared his room and the two proceeded to the roof of the front building and dropped themselves upon that of the kitchen. There lay the clothesline with a stone tied securely to one end, that Elisha had placed there earlier in the day. To say that the younger brother was curious as to what would happen

would be putting it mildly, but Elisha soon enlightened him when he explained that he intended to throw the stone and the rope into the fire so that it would run down into the stove where he would fasten it. Then he planned by means of the rope to climb up the tall brick chimney hand over hand until he reached the top. Little Tom was incredulous and

tremblingly held the rope tight while Elisha held the end and fell to the pavement some forty feet below. At last, after much effort, ten-year-old Elisha reached the top of the chimney. Once there, he seated himself on top of it and invited Little Tom to join him. But Tom's daring did not match his own. Satisfied that he had accomplished what he had set out to do, Elisha began the dangerous descent and finally reached the roof in safety.

While at college, Elisha Kane developed a heart disease which made any activity dangerous. The doctor warned the young man that any strenuous movement might strengthen the disease. This knowledge only strengthened the young man in his purpose to do what he would make his mark in the world and he mapped out his life in spite of his handicap. He devoted his learning to his life, so that time he did actually overcome the disease that had threatened his life.

At last after much effort ten-year-old Elisha reached the top of the chimney.

Following the profession which had had selected, Dr. Kane went to medicine in China and later in the summer of the war, Dr. Kane was summoned to join the Arctic expedition which was then under way. Many were the adventures of the fearless man, and many the dangers into strange and dangerous corners of the earth.

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

LOUISE, THE FORSAKEN CHILD

It was midnight and one could see the form of a girl in the moonlight...

She was just shaken with grief and...

As she stretched her hands toward the clear blue sky...

Another speckled beauty for our Terry! Ye gods, what a royal feast...

So you want to have a look at me? There is some one snooping...

ANTONIA GOVEKAR. No. 94, S. S. C. U.

MOTHER

I have praised many loved ones and yet I stand...

MARY MARINAC.

STORE BAG PAPER

Chapter one—"Captured" Kraft and Helen Dorr were pals for years...

lighted. Before her a paper read, "I solemnly swear to do what Tom commands..."

"I will let you go if you promise that I found you drowning in Lone Creek..."

"You will or—," came the reply. "This sentence never was finished for Helene yielded..."

Helene decided to forget this incident, but one day she trudged along on her daily walk...

Chapter three—"The Letter" The next day Mrs. Dorr received a letter in a white envelope...

Chapter three—"The Letter" continued. Within this brown store paper was contained the news that her son was coming home soon...

Chapter three—"The Letter" continued. Mrs. Dorr peered into Tom's suitcase and to her surprise found the three-thousand dollars...

Chapter three—"The Letter" continued. "Then you know," fumbled Tom. "The End."

ELIZABETH PETERNEL. No. 2, S. S. C. U.

BILLY'S ADVENTURE

Billy was ten years of age. He was a strong boy with blue eyes and brown hair...

A few months elapsed since Billy's father died. Before his death the father called his son to him and said: "Billy, after I die, you can go to Aunt Jane who lives in the city and stay there..."

Now Billy was all alone. There was one thing which troubled him greatly. This was that his father never said a word of his mother. He really and truly was troubled...

He went into a room and got out a small suitcase which was dusty from long storage. "I think I'll pack in a couple of shirts and things, put some food in and we'll be on our way..."

CATHERINE J. CHANKO. No. 66, S. S. C. U.

MY KITTEN

I have a little kitten It is black and white. And when I look for my kitten. It's never in sight...

MARY CHANKO. No. 66, S. S. C. U.

JOHNNY

Johnny was a little boy. As mischievous as could be. He'd run right into the street. And watched for a street car, you see...

JOSEPHINE CHANKO. No. 66, S. S. C. U.

MY PET'S INTELLIGENCE

I heard the clock strike seven. I woke up and dressed quickly for this was my usual hour for awaking. I went down stairs slipping and almost falling head first half of the way...

Chapter two—"In the Cave" She passed three days in this cave. She was not hungry for food and was not thirsty...

Chapter two—"In the Cave" continued. She passed three days in this cave. She was not hungry for food and was not thirsty...

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

šit takrat obišče, kadar je brez zavarovalnine. Priporočljivo je tudi, da bi se člani bolj številno udeleževali društvenih sej, da bi vedeli, kako društvo obstoji...

Z bratskim pozdravom, Matt Karcich, član društva št. 84 JSKJ.

Joliet, Ill. Članom in članicam društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, ki niso bili na seji dne 17. maja, naznanjam, da je bilo na omenjeni seji prečitano povabilo društva sv. Jozefa, št. 2 KSKJ, da se udeležimo slavnosti štiridesetletnice, katero bo omenjeno bratsko društvo praznovalo dne 29. junija...

Zopet se malo oglašim v kolonah našega mladinskega oddelka. Najprej se lepo zahvalim za nagrado \$1.00 za prvi dopis, ki sem ga napisal. Zeleni bi, da bi se drugi bratci in sestrice večkrat oglašili v Novi Dobi. Jaz rad citam novice iz drugih krajev. Najraje bi videl, da bi vid slovensko pisali. Kateri niste še v mladinskem oddelku JSKJ, nagovorite vaše starše, da vas vpisajo, da nas bo več. Dne 30. maja smo obhajali tujak 20-letnico društva št. 57 JSKJ. Bilo je prav zabavno, a najbolj se mi je dopadla igra društva "Soca" iz Cansburga, kajti igralci so sami mošttri. V igri ga je najbolj pihnil sluga, ki se je v kos skril. Posetnike smo imeli tudi iz Pittsburga in Clevelanda, in moj ata pravi, da mu je jako žal, ker ni imel časa se z nami zabavati. On je namreč predsednik društva in je imel preveliko posla na veselic. H koncu pozdravim vse bratce in sestrice mladinskega oddelka in vse članice JSKJ. Zahvalim se tudi glavnemu tajniku za poslani mi govor. Žal, da sem ga dobil prepozno, namreč šele 29. zvečer. Navadil se ga bom pa vseeno, mi bo pa drugkrat koristil.

RUDELPH SUPANCIC. NAGRADE

Za dopise, priobčene v mladinski prilogi Nove Dobe meseca maja, so bile nakazane mladinskim dopisnikom sledeče nagrade: Agnes Joncar, dr. št. 6, Lorain, O., \$2.00; Angela Janezich, dr. št. 2, Ely, Minn., \$1.00; Frank Jancar, dr. št. 6, Lorain, O., \$1.00.

REMEMBER THIS

All articles submitted by the juveniles to the New Era must contain the following: 1. Name of writer. 2. Address. 3. Age. 4. Lodge number.

Before an article is even considered for a prize it must meet the above requirements. So remember to put down your name, the place where you live, your age, and the number of the lodge that you belong to. Original articles are the only ones given consideration. Copy articles are thrown into the waste basket.

PESEM O VETRU

Veter razgrajaj, veter pometač, brez metle pometa, sproti spet razmeta. V drevju završi, preko streh buči, v hišo butne, vrata zaloputne. Na gredice plane, drobno cvetje zmaene, preko polja gre, zlato klasje stre. Veter rokovnjač veter razgrajaj, čudni pometač...

Očka solnce gleda, ako mu preseda, kar grduh počenja, za oblak se skrrije, ploho nanj izlije in ga ukroti. Vetra nič več ni, bogve kam zavije postopač?

MARY CHANKO. No. 66, S. S. C. U.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

na našega društva, sobrata John Antonicha. Dne 29. maja zjutraj se je vračal z dela domov in na poti ga je trčil neki avtomobil s tako silo, da je na mestu obležal in v par minutah izdihnil. Pokojni sobrat Antonich je bil 51 let star, doma nekje iz Hrvatskega. Tukaj zapuška enega svaka, v starem kraju pa enega sina in eno hčer; drugih sorodnikov ni imel. Bodi mu blag spomin!

Z bratskim pozdravom, Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Detroit, Mich. Tu v Detroitu so še vedno zelo slabe delavske razmere in delo se težko dobi. V tem oziru torej ni nobene hvale iz naše naselbine. Kar se pa društvenih zadev tiče, pa lahko rečem, da živimo v najlepši slogi. Društvo Triglav, št. 144 JSKJ je obdrževalo svojo redno mesečno sejo v nedeljo 1. junija. Aeserter rešilo vse tekoče probleme v pravem bratskem smislu. Osvojen je bil tudi sklep, da društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 29. junija na Travnikarjevi farmi. Bratje in sestri in rojaki, pripravljajte se že zdaj in povabite naše prijatelje, da poletimo vsi skupaj v zeleni log, kjer ni nadlog. Vsi člani, ki niso bili na seji, naj to vpoštevajo in naj gotovo pridejo na piknik 29. junija. O priliki prej omenjene seje nas je prav prijetno iznenadil sobrat William B. Laurich, gl. nadzornik JSKJ iz Chicaga, ki je po nekih opravkih prišel v Detroit. Škoda, da je bila seja že končana in da se je večina članstva bila že razšla. Nekaj pa nas je bilo še v dvorani, pa smo se z našim glavnim nadzornikom pozdravili kot bratje in prijatelji. Hvalježni smo mu, da je žrtvoval nekoliko svojega draga časa, da je prišel pozdravit sobrate, in kadar ga pot zopet prinese kam v bližino, bomo veseli, če nas poseti. — Z bratskim pozdravom, Peter Klojučar, član društva Triglav, št. 144 JSKJ.

Sheboygan, Wis. Pozivljamo člani in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 15. junija o polu dveh popoldne. Na omenjeni seji bo več važnih zadev za rešiti. Opozarjam članke tudi, da bo seja 15. junija zadnja seja pred piknikom, torej je važno, da se je vse članstvo udeleži, da ukrenemo vse potrebno v splošno zadovoljstvo. Tukaj je preminil sobrat Ignac Kregel, član in ustanovitelj društva št. 82 JSKJ. Doma je bil iz fare Trebelno na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 27. maja. Vse člani pozivljamo, da bi dali svoje otroke zapisati v mladinski oddelk našega društva. Za vsa nadaljna pojasnila naj se obrnejo name. — Bratski pozdrav! John Mervar, tajnik.

Rock Springs, Wyo. Iz poročil v našem glasilu Nova Doba je razvidno, da se je v mnogih krajih začelo prav živahno gibanje za pridobivanje novih članov v društva J. S. K. Jednote. Vljudno so vabljeni vsi člani in članice, da se udeležijo naše redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. junija ob eni uri popoldne v navadnih šolskih prostorih. Na tej seji bo poročano, kaj vse se pripravlja za naš piknik 27. julija. Predsednik pripravljalnega odbora mi je nedavno zatrdil, da bo držal svojo objubo, dano se lanskega decembra, da bo na omenjenem pikniku nekaj posebnega, kar še ni bilo na pikniku nobenega družega društva do zdaj. Kaj več o tem bo še poročano o pravem času. Zdjaj pa imam poročati še eno žalostno novico, namreč, da smo nenadoma izgubili dobrega člana našega društva, sobrata John Antonicha. Dne 29. maja zjutraj se je vračal z dela domov in na poti ga je trčil neki avtomobil s tako silo, da je na mestu obležal in v par minutah izdihnil. Pokojni sobrat Antonich je bil 51 let star, doma nekje iz Hrvatskega. Tukaj zapuška enega svaka, v starem kraju pa enega sina in eno hčer; drugih sorodnikov ni imel. Bodi mu blag spomin!

Z bratskim pozdravom, Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Detroit, Mich. Tu v Detroitu so še vedno zelo slabe delavske razmere in delo se težko dobi. V tem oziru torej ni nobene hvale iz naše naselbine. Kar se pa društvenih zadev tiče, pa lahko rečem, da živimo v najlepši slogi. Društvo Triglav, št. 144 JSKJ je obdrževalo svojo redno mesečno sejo v nedeljo 1. junija. Aeserter rešilo vse tekoče probleme v pravem bratskem smislu. Osvojen je bil tudi sklep, da društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 29. junija na Travnikarjevi farmi. Bratje in sestri in rojaki, pripravljajte se že zdaj in povabite naše prijatelje, da poletimo vsi skupaj v zeleni log, kjer ni nadlog. Vsi člani, ki niso bili na seji, naj to vpoštevajo in naj gotovo pridejo na piknik 29. junija. O priliki prej omenjene seje nas je prav prijetno iznenadil sobrat William B. Laurich, gl. nadzornik JSKJ iz Chicaga, ki je po nekih opravkih prišel v Detroit. Škoda, da je bila seja že končana in da se je večina članstva bila že razšla. Nekaj pa nas je bilo še v dvorani, pa smo se z našim glavnim nadzornikom pozdravili kot bratje in prijatelji. Hvalježni smo mu, da je žrtvoval nekoliko svojega draga časa, da je prišel pozdravit sobrate, in kadar ga pot zopet prinese kam v bližino, bomo veseli, če nas poseti. — Z bratskim pozdravom, Peter Klojučar, član društva Triglav, št. 144 JSKJ.

Sheboygan, Wis. Pozivljamo člani in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 15. junija o polu dveh popoldne. Na omenjeni seji bo več važnih zadev za rešiti. Opozarjam članke tudi, da bo seja 15. junija zadnja seja pred piknikom, torej je važno, da se je vse članstvo udeleži, da ukrenemo vse potrebno v splošno zadovoljstvo. Tukaj je preminil sobrat Ignac Kregel, član in ustanovitelj društva št. 82 JSKJ. Doma je bil iz fare Trebelno na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 27. maja. Vse člani pozivljamo, da bi dali svoje otroke zapisati v mladinski oddelk našega društva. Za vsa nadaljna pojasnila naj se obrnejo name. — Bratski pozdrav! John Mervar, tajnik.

Rock Springs, Wyo. Iz poročil v našem glasilu Nova Doba je razvidno, da se je v mnogih krajih začelo prav živahno gibanje za pridobivanje novih članov v društva J. S. K. Jednote. Vljudno so vabljeni vsi člani in članice, da se udeležijo naše redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. junija ob eni uri popoldne v navadnih šolskih prostorih. Na tej seji bo poročano, kaj vse se pripravlja za naš piknik 27. julija. Predsednik pripravljalnega odbora mi je nedavno zatrdil, da bo držal svojo objubo, dano se lanskega decembra, da bo na omenjenem pikniku nekaj posebnega, kar še ni bilo na pikniku nobenega družega društva do zdaj. Kaj več o tem bo še poročano o pravem času. Zdjaj pa imam poročati še eno žalostno novico, namreč, da smo nenadoma izgubili dobrega člana našega društva, sobrata John Antonicha. Dne 29. maja zjutraj se je vračal z dela domov in na poti ga je trčil neki avtomobil s tako silo, da je na mestu obležal in v par minutah izdihnil. Pokojni sobrat Antonich je bil 51 let star, doma nekje iz Hrvatskega. Tukaj zapuška enega svaka, v starem kraju pa enega sina in eno hčer; drugih sorodnikov ni imel. Bodi mu blag spomin!

Z bratskim pozdravom, Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Detroit, Mich. Tu v Detroitu so še vedno zelo slabe delavske razmere in delo se težko dobi. V tem oziru torej ni nobene hvale iz naše naselbine. Kar se pa društvenih zadev tiče, pa lahko rečem, da živimo v najlepši slogi. Društvo Triglav, št. 144 JSKJ je obdrževalo svojo redno mesečno sejo v nedeljo 1. junija. Aeserter rešilo vse tekoče probleme v pravem bratskem smislu. Osvojen je bil tudi sklep, da društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 29. junija na Travnikarjevi farmi. Bratje in sestri in rojaki, pripravljajte se že zdaj in povabite naše prijatelje, da poletimo vsi skupaj v zeleni log, kjer ni nadlog. Vsi člani, ki niso bili na seji, naj to vpoštevajo in naj gotovo pridejo na piknik 29. junija. O priliki prej omenjene seje nas je prav prijetno iznenadil sobrat William B. Laurich, gl. nadzornik JSKJ iz Chicaga, ki je po nekih opravkih prišel v Detroit. Škoda, da je bila seja že končana in da se je večina članstva bila že razšla. Nekaj pa nas je bilo še v dvorani, pa smo se z našim glavnim nadzornikom pozdravili kot bratje in prijatelji. Hvalježni smo mu, da je žrtvoval nekoliko svojega draga časa, da je prišel pozdravit sobrate, in kadar ga pot zopet prinese kam v bližino, bomo veseli, če nas poseti. — Z bratskim pozdravom, Peter Klojučar, član društva Triglav, št. 144 JSKJ.

Sheboygan, Wis. Pozivljamo člani in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 15. junija o polu dveh popoldne. Na omenjeni seji bo več važnih zadev za rešiti. Opozarjam članke tudi, da bo seja 15. junija zadnja seja pred piknikom, torej je važno, da se je vse članstvo udeleži, da ukrenemo vse potrebno v splošno zadovoljstvo. Tukaj je preminil sobrat Ignac Kregel, član in ustanovitelj društva št. 82 JSKJ. Doma je bil iz fare Trebelno na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 27. maja. Vse člani pozivljamo, da bi dali svoje otroke zapisati v mladinski oddelk našega društva. Za vsa nadaljna pojasnila naj se obrnejo name. — Bratski pozdrav! John Mervar, tajnik.

Rock Springs, Wyo. Iz poročil v našem glasilu Nova Doba je razvidno, da se je v mnogih krajih začelo prav živahno gibanje za pridobivanje novih članov v društva J. S. K. Jednote. Vljudno so vabljeni vsi člani in članice, da se udeležijo naše redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. junija ob eni uri popoldne v navadnih šolskih prostorih. Na tej seji bo poročano, kaj vse se pripravlja za naš piknik 27. julija. Predsednik pripravljalnega odbora mi je nedavno zatrdil, da bo držal svojo objubo, dano se lanskega decembra, da bo na omenjenem pikniku nekaj posebnega, kar še ni bilo na pikniku nobenega družega društva do zdaj. Kaj več o tem bo še poročano o pravem času. Zdjaj pa imam poročati še eno žalostno novico, namreč, da smo nenadoma izgubili dobrega člana našega društva, sobrata John Antonicha. Dne 29. maja zjutraj se je vračal z dela domov in na poti ga je trčil neki avtomobil s tako silo, da je na mestu obležal in v par minutah izdihnil. Pokojni sobrat Antonich je bil 51 let star, doma nekje iz Hrvatskega. Tukaj zapuška enega svaka, v starem kraju pa enega sina in eno hčer; drugih sorodnikov ni imel. Bodi mu blag spomin!

Z bratskim pozdravom, Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Detroit, Mich. Tu v Detroitu so še vedno zelo slabe delavske razmere in delo se težko dobi. V tem oziru torej ni nobene hvale iz naše naselbine. Kar se pa društvenih zadev tiče, pa lahko rečem, da živimo v najlepši slogi. Društvo Triglav, št. 144 JSKJ je obdrževalo svojo redno mesečno sejo v nedeljo 1. junija. Aeserter rešilo vse tekoče probleme v pravem bratskem smislu. Osvojen je bil tudi sklep, da društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 29. junija na Travnikarjevi farmi. Bratje in sestri in rojaki, pripravljajte se že zdaj in povabite naše prijatelje, da poletimo vsi skupaj v zeleni log, kjer ni nadlog. Vsi člani, ki niso bili na seji, naj to vpoštevajo in naj gotovo pridejo na piknik 29. junija. O priliki prej omenjene seje nas je prav prijetno iznenadil sobrat William B. Laurich, gl. nadzornik JSKJ iz Chicaga, ki je po nekih opravkih prišel v Detroit. Škoda, da je bila seja že končana in da se je večina članstva bila že razšla. Nekaj pa nas je bilo še v dvorani, pa smo se z našim glavnim nadzornikom pozdravili kot bratje in prijatelji. Hvalježni smo mu, da je žrtvoval nekoliko svojega draga časa, da je prišel pozdravit sobrate, in kadar ga pot zopet prinese kam v bližino, bomo veseli, če nas poseti. — Z bratskim pozdravom, Peter Klojučar, član društva Triglav, št. 144 JSKJ.

Sheboygan, Wis. Pozivljamo člani in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 15. junija o polu dveh popoldne. Na omenjeni seji bo več važnih zadev za rešiti. Opozarjam članke tudi, da bo seja 15. junija zadnja seja pred piknikom, torej je važno, da se je vse članstvo udeleži, da ukrenemo vse potrebno v splošno zadovoljstvo. Tukaj je preminil sobrat Ignac Kregel, član in ustanovitelj društva št. 82 JSKJ. Doma je bil iz fare Trebelno na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 27. maja. Vse člani pozivljamo, da bi dali svoje otroke zapisati v mladinski oddelk našega društva. Za vsa nadaljna pojasnila naj se obrnejo name. — Bratski pozdrav! John Mervar, tajnik.

Rock Springs, Wyo. Iz poročil v našem glasilu Nova Doba je razvidno, da se je v mnogih krajih začelo prav živahno gibanje za pridobivanje novih članov v društva J. S. K. Jednote. Vljudno so vabljeni vsi člani in članice, da se udeležijo naše redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. junija ob eni uri popoldne v navadnih šolskih prostorih. Na tej seji bo poročano, kaj vse se pripravlja za naš piknik 27. julija. Predsednik pripravljalnega odbora mi je nedavno zatrdil, da bo držal svojo objubo, dano se lanskega decembra, da bo na omenjenem pikniku nekaj posebnega, kar še ni bilo na pikniku nobenega družega društva do zdaj. Kaj več o tem bo še poročano o pravem času. Zdjaj pa imam poročati še eno žalostno novico, namreč, da smo nenadoma izgubili dobrega člana našega društva, sobrata John Antonicha. Dne 29. maja zjutraj se je vračal z dela domov in na poti ga je trčil neki avtomobil s tako silo, da je na mestu obležal in v par minutah izdihnil. Pokojni sobrat Antonich je bil 51 let star, doma nekje iz Hrvatskega. Tukaj zapuška enega svaka, v starem kraju pa enega sina in eno hčer; drugih sorodnikov ni imel. Bodi mu blag spomin!

Z bratskim pozdravom, Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Detroit, Mich. Tu v Detroitu so še vedno zelo slabe delavske razmere in delo se težko dobi. V tem oziru torej ni nobene hvale iz naše naselbine. Kar se pa društvenih zadev tiče, pa lahko rečem, da živimo v najlepši slogi. Društvo Triglav, št. 144 JSKJ je obdrževalo svojo redno mesečno sejo v nedeljo 1. junija. Aeserter rešilo vse tekoče probleme v pravem bratskem smislu. Osvojen je bil tudi sklep, da društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 29. junija na Travnikarjevi farmi. Bratje in sestri in rojaki, pripravljajte se že zdaj in povabite naše prijatelje, da poletimo vsi skupaj v zeleni log, kjer ni nadlog. Vsi člani, ki niso bili na seji, naj to vpoštevajo in naj gotovo pridejo na piknik 29. junija. O priliki prej omenjene seje nas je prav prijetno iznenadil sobrat William B. Laurich, gl. nadzornik JSKJ iz Chicaga, ki je po nekih opravkih prišel v Detroit. Škoda, da je bila seja že končana in da se je večina članstva bila že razšla. Nekaj pa nas je bilo še v dvorani, pa smo se z našim glavnim nadzornikom pozdravili kot bratje in prijatelji. Hvalježni smo mu, da je žrtvoval nekoliko svojega draga časa, da je prišel pozdravit sobrate, in kadar ga pot zopet prinese kam v bližino, bomo veseli, če nas poseti. — Z bratskim pozdravom, Peter Klojučar, član društva Triglav, št. 144 JSKJ.

Sheboygan, Wis. Pozivljamo člani in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 15. junija o polu dveh popoldne. Na omenjeni seji bo več važnih zadev za rešiti. Opozarjam članke tudi, da bo seja 15. junija zadnja seja pred piknikom, torej je važno, da se je vse članstvo udeleži, da ukrenemo vse potrebno v splošno zadovoljstvo. Tukaj je preminil sobrat Ignac Kregel, član in ustanovitelj društva št. 82 JSKJ. Doma je bil iz fare Trebelno na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 27. maja. Vse člani pozivljamo, da bi dali svoje otroke zapisati v mladinski oddelk našega društva. Za vsa nadaljna pojasnila naj se obrnejo name. — Bratski pozdrav! John Mervar, tajnik.

Rock Springs, Wyo. Iz poročil v našem glasilu Nova Doba je razvidno, da se je v mnogih krajih začelo prav živahno gibanje za pridobivanje novih članov v društva J. S. K. Jednote. Vljudno so vabljeni vsi člani in članice, da se udeležijo naše redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. junija ob eni uri popoldne v navadnih šolskih prostorih. Na tej seji bo poročano, kaj vse se pripravlja za naš piknik 27. julija. Predsednik pripravljalnega odbora mi je nedavno zatrdil, da bo držal svojo objubo, dano se lanskega decembra, da bo na omenjenem pikniku nekaj posebnega, kar še ni bilo na pikniku nobenega družega društva do zdaj. Kaj več o tem bo še poročano o pravem času. Zdjaj pa imam poročati še eno žalostno novico, namreč, da smo nenadoma izgubili dobrega člana našega društva, sobrata John Antonicha. Dne 29. maja zjutraj se je vračal z dela domov in na poti ga je trčil neki avtomobil s tako silo, da je na mestu obležal in v par minutah izdihnil. Pokojni sobrat Antonich je bil 51 let star, doma nekje iz Hrvatskega. Tukaj zapuška enega svaka, v starem kraju pa enega sina in eno hčer; drugih sorodnikov ni imel. Bodi mu blag spomin!

Z bratskim pozdravom, Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Detroit, Mich. Tu v Detroitu so še vedno zelo slabe delavske razmere in delo se težko dobi. V tem oziru torej ni nobene hvale iz naše naselbine. Kar se pa društvenih zadev tiče, pa lahko rečem, da živimo v najlepši slogi. Društvo Triglav, št. 144 JSKJ je obdrževalo svojo redno mesečno sejo v nedeljo 1. junija. Aeserter rešilo vse tekoče probleme v pravem bratskem smislu. Osvojen je bil tudi sklep, da društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 29. junija na Travnikarjevi farmi. Bratje in sestri in rojaki, pripravljajte se že zdaj in povabite naše prijatelje, da poletimo vsi skupaj v zeleni log, kjer ni nadlog. Vsi člani, ki niso bili na seji, naj to vpoštevajo in naj gotovo pridejo na piknik 29. junija. O priliki prej omenjene seje nas je prav prijetno iznenadil sobrat William B. Laurich, gl. nadzornik JSKJ iz Chicaga, ki je po nekih opravkih prišel v Detroit. Škoda, da je bila seja že končana in da se je večina članstva bila že razšla. Nekaj pa nas je bilo še v dvorani, pa smo se z našim glavnim nadzornikom pozdravili kot bratje in prijatelji. Hvalježni smo mu, da je žrtvoval nekoliko svojega draga časa, da je prišel pozdravit sobrate, in kadar ga pot zopet prinese kam v bližino, bomo veseli, če nas poseti. — Z bratskim pozdravom, Peter Klojučar, član društva Triglav, št. 144 JSKJ.

Sheboygan, Wis. Pozivljamo člani in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 15. junija o polu dveh popoldne. Na omenjeni seji bo več važnih zadev za rešiti. Opozarjam članke tudi, da bo seja 15. junija zadnja seja pred piknikom, torej je važno, da se je vse članstvo udeleži, da ukrenemo vse potrebno v splošno zadovoljstvo. Tukaj je preminil sobrat Ignac Kregel, član in ustanovitelj društva št. 82 JSKJ. Doma je bil iz fare Trebelno na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 27. maja. Vse člani pozivljamo, da bi dali svoje otroke zapisati v mladinski oddelk našega društva. Za vsa nadaljna pojasnila naj se obrnejo name. — Bratski pozdrav! John Mervar, tajnik.

Rock Springs, Wyo. Iz poročil v našem glasilu Nova Doba je razvidno, da se je v mnogih krajih začelo prav živahno gibanje za pridobivanje novih članov v društva J. S. K. Jednote. Vljudno so vabljeni vsi člani in članice, da se udeležijo naše redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. junija ob eni uri popoldne v navadnih šolskih prostorih. Na tej seji bo poročano, kaj vse se pripravlja za naš piknik 27. julija. Predsednik pripravljalnega odbora mi je nedavno zatrdil, da bo držal svojo objubo, dano se lanskega decembra, da bo na omenjenem pikniku nekaj posebnega, kar še ni bilo na pikniku nobenega družega društva do zdaj. Kaj več o tem bo še poročano o pravem času. Zdjaj pa imam poročati še eno žalostno novico, namreč, da smo nenadoma izgubili dobrega člana našega društva, sobrata John Antonicha. Dne 29. maja zjutraj se je vračal z dela domov in na poti ga je trčil neki avtomobil s tako silo, da je na mestu obležal in v par minutah izdihnil. Pokojni sobrat Antonich je bil 51 let star, doma nekje iz Hrvatskega. Tukaj zapuška enega svaka, v starem kraju pa enega sina in eno hčer; drugih sorodnikov ni imel. Bodi mu blag spomin!

Z bratskim pozdravom, Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Detroit, Mich. Tu v Detroitu so še vedno zelo slabe delavske razmere in delo se težko dobi. V tem oziru torej ni nobene hvale iz naše naselbine. Kar se pa društvenih zadev tiče, pa lahko rečem, da živimo v najlepši slogi. Društvo Triglav, št. 144 JSKJ je obdrževalo svojo redno mesečno sejo v nedeljo 1. junija. Aeserter rešilo vse tekoče probleme v pravem bratskem smislu. Osvojen je bil tudi sklep, da društvo priredi svoj prvi letošnji piknik dne 29. junija na Travnikarjevi farmi. Bratje in sestri in rojaki, pripravljajte se že zdaj in povabite naše prijatelje, da poletimo vsi skupaj v zeleni log, kjer ni nadlog. Vsi člani, ki niso bili na seji, naj to vpoštevajo in naj gotovo pridejo na piknik 29. junija. O priliki prej omenjene seje nas je prav prijetno iznenadil sobrat William B. Laurich, gl. nadzornik JSKJ iz Chicaga, ki je po nekih opravkih prišel v Detroit. Škoda, da je bila seja že končana in da se je večina članstva bila že razšla. Nekaj pa nas je bilo še v dvorani, pa smo se z našim glavnim nadzornikom pozdravili kot bratje in prijatelji. Hvalježni smo mu, da je žrtvoval nekoliko svojega draga časa, da je prišel pozdravit sobrate, in kadar ga pot zopet prinese kam v bližino, bomo veseli, če nas poseti. — Z bratskim pozdravom, Peter Klojučar, član društva Triglav, št. 144 JSKJ.

Sheboygan, Wis. Pozivljamo člani in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 15. junija o polu dveh popoldne. Na omenjeni seji bo več važnih zadev za rešiti. Opozarjam članke tudi, da bo seja 15. junija zadnja seja pred piknikom, torej je važno, da se je vse članstvo udeleži, da ukrenemo vse potrebno v splošno zadovoljstvo. Tukaj je preminil sobrat Ignac Kregel, član in ustanovitelj društva št. 82 JSKJ. Doma je bil iz fare Trebelno na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 27. maja. Vse člani pozivljamo, da bi dali svoje otroke zapisati v mladinski oddelk našega društva. Za vsa nadaljna pojasnila naj se obrnejo name. — Bratski pozdrav! John Mervar, tajnik.

Rock Springs, Wyo. Iz poročil v našem glasilu Nova Doba je razvidno, da se je v mnogih krajih začelo prav živahno gibanje za pridobivanje novih članov v društva J. S. K. Jednote. Vljudno so vabljeni vsi člani in članice, da se udeležijo naše redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. junija ob eni uri popoldne v navadnih šolskih prostorih. Na tej seji bo poročano, kaj vse se pripravlja za naš piknik 27. julija. Predsednik pripravlj

